71STE JAARGANG No. 9105 MAANDAG 23 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling) Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Duiker verdronken bij bergingswerkzaamheden

Visser zendt eigen schip naar de kelder op rede van Statius

Liever niets dan 500 gulden

St Eustatius. — Volgens berichten, die wij hedenochtend uit de Bovenwinden ontvingen, heeft enige dagen geleden op het eiland St Eustatius een noodlottig ongeval, een jonge duiker uit het naburige Engelse eiland St. Kitts, het leven gekost, waarschijnlijk door verdrinking. Het slachtoffer was onder water in een gezonken motorvaartuig bezig met het verrichten van werkzaamheden.

De dood van deze jongeman heeft, naar wij vernemen, een merkwaardige achtergrond en een ingewikkelde voorgeschiedenis.

De op Statius woonachtige Noorse emigrant-visser Harry Sorem had enige tijd geleden zijn ongeveer 50 voet lange motorboot, genaamd „Quo Vadis", te koop aangeboden aan een zakenman uit St Kitts, de heer John Gumbs. De heer Sorem vroeg het luttele bedrag van *f* 500.— voor zijn motorlaunch, doch de heer Gumbs wees dat van de hand en bood de heer Sorem een kleiner bedrag. Laatstgenoemde zou hierop erg kwaad zijn geworden en gedreigd hebben, dat indien hij geen 500 gulden voor de boot kon krijgen, de „Quo Vadis" in de haven tot zinken zou worden gebracht, want voor minder zou hij het niet verkopen. (Het schijnt dat de heer Sorem — gehuwd, met een kind — plannen heeft binnenkort St Eustatius voor goed te verlaten en naar Curaçao te vertrekken....)

Administrateur Cornelius M. Vlaun, heeft toen geprobeerd hem te overreden van zijn boze plannen met betrekking tot de „Quo Vadis" af te zien.

Maar het mocht niet baten; de heer Sorem heeft de daad bij het woord gevoegd en heeft in de bodem van het vaartuig gaten geboord. Enige tijd later begon de boot vol te lopen en het duurde niet lang, voordat de „Quo Vadis" naar de bodem van de zee in Statius-haven was verdwenen.

Kort nadat de eigenaar het schip tot zinken had gebracht, kwam uit St Kitts het bericht, dat de heer Gumbs toch besloten had het schip voor 500 gulden te kopen en het geld reeds naar St Eustatius had gezonden! Men kan wel begrijpen hoe verbaasd Mr Gumbs opgekeken moet hebben, toen hij tot zijn schrik bij aankomst op Statius bemerkte, dat de Noorman Sorem zijn woord had gehouden en de „Quo Vadis" tot zinken had gebracht!

Er is toen met spoed een boot met een werkploeg en duiker uit St Kitts overgekomen om te proberen het schip op de een of andere manier weer boven water te krijgen, te meer daar het ook een gevaar opleverde voor de op Statius binnenvarende boten. Gedurende deze bergingswerkzaamheden vond dan het bovenvermelde ongeval plaats. Toen de duiker uit St Kitts, die op de bodem van het gezonken schip (zonder duikapparatuur) bezig was wat langer dan gewoonlijk onder water bleef, vertrouwde de anderen boven in de boot de zaak niet en dook een van de werklui naar beneden. Kort daarop verscheen deze op de wateroppervlakte met de duiker, die inmiddels reeds verdronken bleek te zijn.

Het stoffelijk overschot is de volgende dag naar St Kitts vervoerd begeleid door de Administrateur, de heer C. M. Vlaun. De overledene was de enige zoon en kostwinnaa van zijn moeder, die reeds jaren blind is.

Stormachtig bestaan

Over de „Quo Vadis" kunnen wij nog het volgende mededelen. Begin 1951 arriveerde de emigrantenfamilie Sorem op St Eustatius met de motorboot, een soort rivierboot, aan boord van de „Haarlem" van de K.N.S.M. Enige maanden later kwam het schip „in het nieuws", toen de vrouw van een Nederlandse emigranten-planter onderweg van St Eustatius naar St Kitts aan boord het leven schonk aan een kind. De dames was op weg naar St Kitts voor speciale behandeling in het ziekenhuis aldaar. Onnodig te zeggen, dat de bevalling aan boord van de „Quo Vadis" onder de meest primitieve omstandigheden plaats vond. Moeder en baby arriveerden evenwel veilig in St Kitts. Op de terugreis van St Kitts naar St Eustatius kreeg de „Quo Vadis" motorpech. Er was geen radio aan boord en het schip dreef enige dagen doelloos op de Caraibische Zee rond. Later kwam het bericht op St Eustatius binnen, dat de „Quo Vadis" gestrand was op de kust van de Dominicaanse Republiek!!

De schorsingskwestie

Landsregering op stoel van adm. rechter

(Eigen bericht)

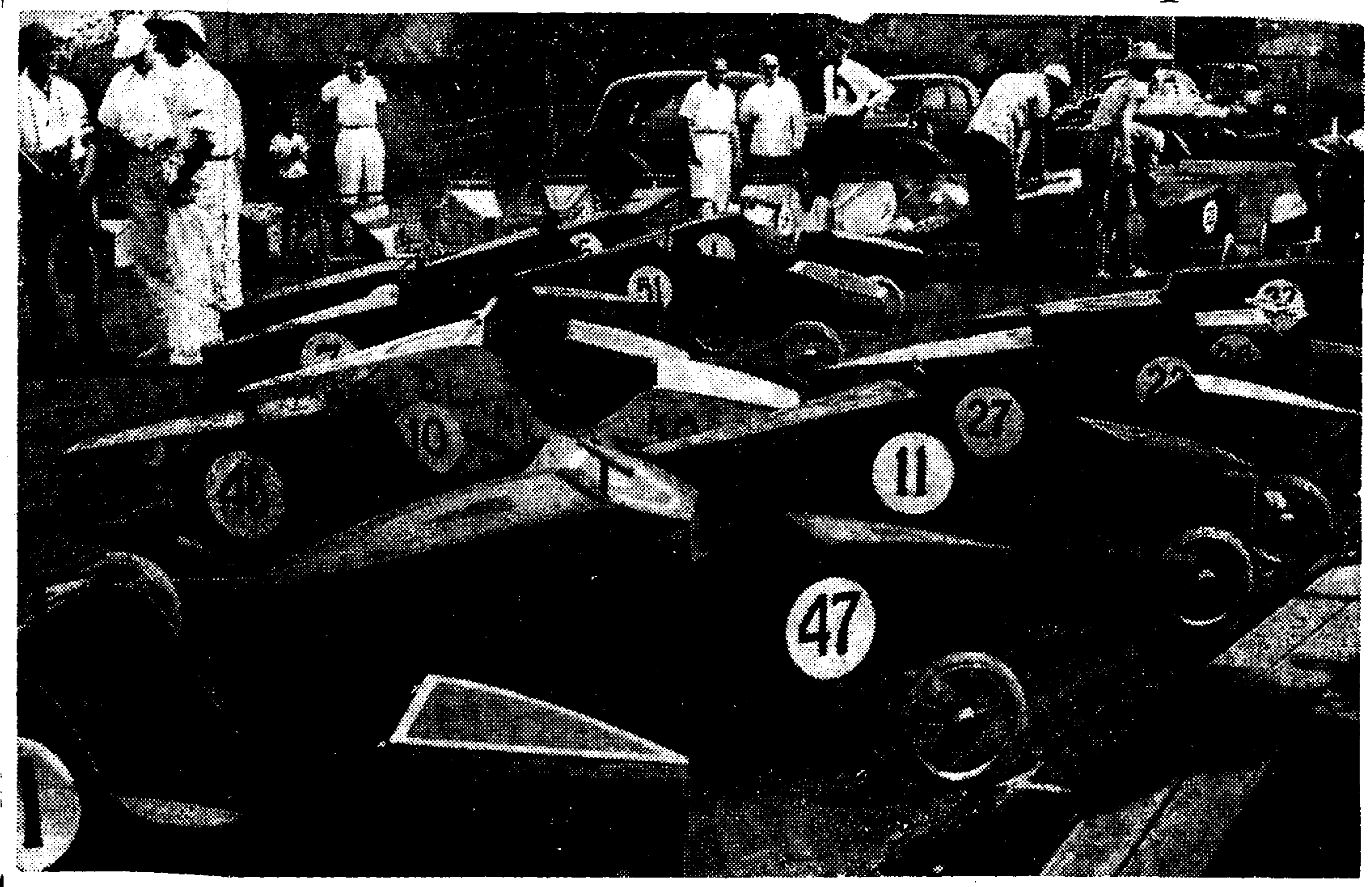
Willemstad. — Eén facet van de Schorsingskwestie Yrausquin-Croes, dat tot nu toe onbelicht is gebleven, is het feit, dat de Landsregering als beleidsinstantie de plaats van de administratieve rechter heeft moeten innemen en uitspraak doen in een zaak, die zeer nauw met partijpolitieke belangen verweven is. Aldus verklaarde een hoge Antilliaanse autoriteit die niet genoemd wilde worden, aan een speciale "Amigoe"-verslaggever. Het zonderlinge artikel in de Eilandenregeling, dat deze gang van zaken voorschrijft dient daarom ten spoedigste gewijzigd te worden. De woordvoerder noemde aangelegenheden als die waarmede de Landsregering inzake de Schorsingskwestie geconfronteerd werd: "de regering nodeloos in bekoring brengen"!

A. Kibbelaar volgt opleiding voor inspecteur

Willemstad. — Naar wij vernemen vertrekt dezer dagen de heer Anno Eligio Kibbelaar naar Nederland, waar hij op 's Lands kosten een speciale opleiding zal volgen voor Inspecteur van Politie. Na het beëindigen van zijn studies en bewezen geschiktheid zal — zo vernemen wij — de heer Kibbelaar naar Curaçao terugkeren waar hij in de politiedienst van de Nederlandse Antillen zal treden.

De heer Kibbelaar was voor kort als employé werkzaam bij de N.V. C.P.I.M. en wel op de afdeling Magazijnen. Hij is de zoon van de heer Evaristo C. („Baba") Kibbelaar, en is momenteel 25 jaren oud.

Zeepkisten gieren in Julianadorp

Het renpark. De „knorrende beesten", ongeduldig trappelend staan hier opgesteld in afwachting van de grote strijd. Voor uitgebreide verslagen van dit Isla-Jeugd sportgebeuren, zie pag. 3.

Brion

W'stad. — Verschenen is een boekwerkje onder de titel „Brion".

Het behandeldt de geschiedenis van Curaçao in de jaren 1782 tot 1821.

Het werkje is van de hand van W. Brada O.P. en een uitgave van Drukkerij scherpenheuvle.

De heer Da Costa Gomez opent de schilderijententoonstelling in Centro Antillano. Van links naar rechts: de heren Pandellis, Wallé, Lauffer en Da Costa Gomez.

Centro Antillano Kunsttempel

Mr. Da Costa Gomez opent schilderijen-expositie

Willemstad. — In het tot expositie-ruimte herschapen Centro Antillano werd Zaterdagavond de schilderijen-tentoonstelling van werken van leerlingen van John G. Pandellis op officiële wijze geopend. Een groot kunstminnend gezelschap had zich in de middenzaal verzameld teneinde te luisteren naar een kort inleidend woord van de voorzitter van de Culturele Commissie, de heer Lauffer en getuige te zijn van de officiële opening van de expositie door mr dr [illegible] Costa Gomez.

De heer Lauffer zeide, dat deze tentoonstelling reeds daarom zo interessant is, omdat verschillende exposanten zich pas kort geleden op de schilderkunst toegelegd hebben en desondanks toch reeds heel schappelijke resultaten hebben weten te bereiken. Spreker wees speciaal op het werk van Desir en Andries en roemde de [illegible] leiding van de heer Pandellis. Hij sprak de hoop uit, dat meerderen zich bij de groep zouden aansluiten. Curaçao heeft prachtige kleuren welke eenieder, die zich tot schilderen voelt aangetrokken, voldoende stof tot uitbeelding bieden.

Mr Da Costa Gomez noemde het een eer deze tentoonstelling, die een beeld geeft van wat zowel Nederlanders als Antillianen op het gebied van de schilderkunst vermogen, te mogen openen. Waar wij momenteel op elk gebied van de menselijke activiteit een vernieuwng meemaken, daar is het verheugend, dat deze vernieuwing zich ook op het gebied van de kunst voltrekt. Hij wenste zowel de heer Pandellis als de voorzitter van de Culturele Commissie, de heer Lauffer, geluk met hun initiatief en verklaarde de tentoonstelling voor geopend.

In aansluiting op de korte bespreking, die een onzer redacteuren over het geëxposeerde reeds gaf, moge hier nog een kort woord aan de tentoonstelling gewijd worden. Wij geloven, dat de expositie alleen reeds om het experimentele karakter daarvan een bezichtiging meer dan waard is. Er bevinden zich namelijk schilderijen onder de geëxposeerde werken, welke zich nog volledig in het experimentele stadium bevinden, althans moeten bevinden, omdat de scheppers ervan zich pas een jaar of nog korter aan de schilderkunst wijden en slechts een zeer enkele maal tot een afgeronde vormgeving zijn gekomen. Bij ons weten hebben wij het nog nooit meegemaakt, dat wij van iemand, die zich eerst kort onder leiding in de techniek van de beeldende kunst bekwaamt, het vijfde werk (zoals dit bv. het geval is met een der schilderijen van mevr. Boom) op een tentoonstelling zagen. Het geeft er wel een duidelijk beeld van hoe sluimerende talenten kunnen worden ontdekt en in korte tijd tot activiteit aangezet.

Ons heeft het werk van mevr. S. Perlman bijzonder geboeid om de mannelijke krachtige streek en het gedurfde doch desondanks niet detonerende coloriet. Haar „Motherhood" met het constrasterende jel geel en blauw aan weerszijden van de moederfiguur, en haar Etudes — scherpe en op-de-man-affe aquarellen — vallen op door originaliteit en karakter. Daarnaast moeten Desir en Andries genoemd worden. Hun werk houdt grote beloften in. In het oog vallend werk is „Zuurzak" van Ph. Haseth, Landschap van mevr. J. Krijza en Mexicaans Landschap van mevr. E. Rouffaer. Pandellis zelf stelde ook enige van zijn eigen werken ten toon. Zijn „Puente Carlos III Caracas" werd bekroond met een „Certificate of Award" van de American Artist magazine en The Amateur Artists Association de America.

Het opvallende van deze tentoonstelling is, dat negen van de veertien exposanten dames zijn. Vijf van de inzenders zijn Antillianen.

Venezolaans-Antilliaanse besprekingen op hoog niveau

(Eigen bericht)

Willemstad. — Naar aanleiding van de deels minder vriendelijke, deels onjuiste berichten en commentaren in de Venezolaanse pers met betrekking tot bepaalde Nederlands Antilliaanse aangelegenheden, is van meerdere zijden de veronderstelling geuit, dat in zekere Venezolaanse kringen geprikkeldheid bestaat ten aanzien van bijzondere de Venezolaanse belangen nauw rakende kwesties, waarin de Nederlandse Antillen betrokken zijn.

Hoewel te Caracas reeds meerdere besprekingen tussen Venezolaanse en Nederlands Antilliaanse autoriteiten hebben plaats gevonden, welke ten doel hadden de bestaande misverstanden uit de weg te ruimen, en die in feite ook niet hebben nagelaten de verstandhouding tussen de beide landen te verbeteren, werd in Antilliaanse kringen toch de wenselijkheid te kennen gegeven van een Venezolaans-Antilliaans gesprek op zeer hoog niveau.

Speciaal een bezoek van de voorzitter van de Regeringsraad, mr M F. da Costa Gomez, aan het Antilliaanse nabuurland werd in dit opzicht gezien als een reëele bijdrage tot een verbetering van de wederzijdse verstandhouding.

Wij vernemen thans van zeer goed ingelichte zijde, dat een bezoek van dr Da Costa Gomez aan Venezuela binnen niet al te lange tijd tegemoet gezien kan worden. Wanneer dit bezoek zal plaats vinden en welke onderwerpen alsdan punt van bespreking zullen uitmaken, kon men ons nog niet mededelen. Evenmin is bekend, of het deze reis naar Venezuela is, waarop de heer Gomez doelde, toen hij laatstelijk uit Nederland naar Curaçao teruggekeerd, de „Amigoe"-redacteur hierover sprak.

Gomez zal plechtige afkondiging Statuut in Nederland bijwonen

(Eigen bericht)

Willemstad. — Naar verluidt, zal de voorzitter van de Regeringsraad, mr dr Da Costa Gomez, zich na de aanvaarding van het Statuut door alle drie Rijksdelen, opnieuw naar Nederland begeven teneinde aldaar de plechtige afkondiging en bevestiging van de nieuwe rechtsorde voor het Koninkrijk der Nederlanden, alsmede de hiermede gepaard gaande feestelijkheden, bij te wonen.

Dr. Beekman overgeplaatst naar Nederland

Emmastad. — Naar wij vernemen, zal de heer Dr Egbertus M. Beekman, bekende C.P.I.M.-dokter te Emmastad, binnenkort worden overgeplaatst naar Nederland, alwaar hij een nieuwe functie zal krijgen bij de medische dienst van de Bataafse Petroleum Maatschappij te Den Haag.

Dr Beekman is geen onbekende op ons eiland en speciaal in de CPIM-gemeenschap. Begin 1946 arriveerde hij op Curaçao en sindsdien hebben vele — patiënten en anderen — hem leren kennen als een rustige, kalme en bezadigd persoon. „Een goede dokter", om de woorden van een Islawerker te gebruiken. Jaren bekleedde dokter Beekman de functie van vice-voorzitter van de V.G.K.S.

Begin September — de juiste datum van vertrek konden wij bij het ter perse gaan van dit nummer niet verkrijgen — zal Dr Beekman ons eiland verlaten na een verblijf van ongeveer 8 jaar. Wij wensen hem en zijn gezin een goede en behouden reis naar het moederland en het allerbeste toe in zijn nieuwe werkking.

Elfde maal in successie

K.L.M. ontvangt Safety-award

's-Gravenhage. — Naar van de zijde van de KLM is vernomen, is dit jaar voor de elfde achtereenvolgende maal aan het West Indische bedrijf van de KLM het veiligheidscertificaat van de zogenaamde International American Safaty Councel Inc. uitgereikt. Deze onderscheiding „The interamerican Aviation Safety Award" is toegekend voor het jaar 1953, waarin KLM-vliegtuigen op het West Indische luchtnet van 13600 kilometer in het geheel 4 1/2 millioen kilometer aflegden met een vervoer van ruim 70 millioen passagiers/kilometers. Onze gelukwensen aan het West-Indische Bedrijf.

„MAXIMUM-KAART" VAN DE K.L.M.

Den Haag. — De P.T.T. heeft een postzegel uitgegeven met de beeltenis van dr. A. Plesman. Ter gelegenheid hiervan zal de K.L.M. een prentbriefkaart met hetzelfde portret doen voorzien van deze postzegel die vervolgens zal worden afgestempeld te 's-Gravenhage, de stad waar dr. Plesman werd geboren, leefde, werkte en overleed.

Op deze wijze ontstaat een „maximum-kaart", een maximum aan overeenkomst tussen postzegel, prentbriefkaart en afstempeling. De K.L.M. zal deze kaart aan enige van haar relaties, in het bijzonder in het buitenland, toezenden. Het ligt ook in de bedoeling de kaarten via de postzegelhandel voor verzamelaars beschikbaar te stellen.

Recht tot het Hart

— Beleefdheid kost niets en koopt alles.

Examen Commissie Zee- en Luchtvaart neemt afscheid van voorzitter de Haan

Erkenning examens in Nederland aan scheidende voorzitter te danken

Willemstad. — Zaterdagmiddag hebben de leden van de Examen Commissie voor de Luchtvaart en de Zeevaart Nederlandse Antillen in het R.K. Zeemanshuis afscheid genomen van hun voorzitter, de heer A. de Haan, die zoals bekend binnenkort wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd de Scheepvaartinspectie vaarwel zal zeggen. Zowel de heer A.H. van As van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling, als de heer R.H.C. van Haaren, directeur van de Landsradio- en Telegraafdienst, en de heer P.J. de Wijn, gezagvoerder van La Corona spraken de scheidende functionaris toe. Zij schetsten hun vertrekkende voorzitter als een prettig collega en een kundig vakman, die er zeer veel aan toe heeft bijgedragen, dat de op de Nederlandse Antillen afgelegde examens in Nederland erkenning vonden.

De heer Van As zeide zojuist van het vliegveld gekomen te zijn, waar hij dr Goslinga bij zijn vertrek naar Nederland had vaarwel gezegd. Als waarnemend hoofd van het departement wilde hij de heer De Haan, mede namens dr Goslinga, dank zeggen voor hetgeen hij in de voorbije jaren als lid van de examencommissie in het belang van de zee- en luchtvaart heeft gedaan. Hij wenste hem een prettig verblijf in Nederland toe en hoopte, dat hij steeds aangename herinneringen aan de West zou blijven behouden.

Excellent voorzitter

Een stimulerende collega en een excellent voorzitter noemde de heer Van Haaren, die hierna aan het woord kwam, de scheidende kapitein. Zeer veel invloed heeft de heer De Haan op het gebied van de navigatie en de radio uitgeoefend. Onder diens leiding hebben velen het moeilijke vak geleerd. Aan het beleid van de heer De Haan is het te danken, dat de op Curaçao afgelegde examens in Nederland volledige erkenning vonden. En het was toch heus geen kleinigheid om bij de fantastische groei van de lucht- en scheepvaart op de hoogte te blijven.

Spreker gaf vervolgens een summier overzicht van de vindingen der laatste decennia, die rechtstreeks of zijdelings met de lucht- of scheepvaart te maken hebben. Vaart en vlucht zouden in een moderne tijd zonder deze vindingen niet mogelijk geweest zijn. Het is de verdienste van de scheidende voorzitter, dat hij de jongemensen op het belang van de moderne techniek heeft gewezen. Moge uw opvolger uw standaard handhaven, aldus spreker, die de kapitein het beste voor de toekomst toewenste en zijn wensen vergezeld deed gaan van een stoffelijk blijk van hulde in de vorm van een tafel-sigarenaansteker en een schrijf-set. De heer Van Haaren bracht tenslotte een heildronk op de voorzitter uit.

Menselijk

Op talrijke examens heeft hij naast de heer De Haan gezeten, aldus de laatste spreker, de heer P. J. de Wijn, gezagvoerder van La Corona, en hij heeft steeds gezien, dat de heer De Haan voor honderd procent berekend was voor zijn taak. Zijn prettige omgang en zijn kundigheid heeft het werk van zijn mede-examinatoren verlicht. Wat de heer De Haan aan zijn examinandi vroeg, was dikwijls niet mis, doch zijn beoordeling bleef altijd menselijk. En dat is zijn grote verdienste.

Intuïtie

De heer De Haan wierp een terugblik op zijn leven van zeeman. In 1906 ging hij varen en tot 1945 bevoer hij de zeeën. Veertig jaar lang dus, waarvan 20 jaar als gezagvoerder. Vanaf 1946 was hij te Curaçao in zijn tegenwoordige functie werkzaam. Spreker zeide zich steeds op de hoogte te hebben gehouden van de ontwikkeling van het vak. En daarom kon hij zich ook met zoveel genoegen wijden aan zijn taak van examinator. Veel hulp had hij in de loop der jaren ondervonden van het Departement van Onderwijs en van de secretarissen der Commissies, speciaal van de heren Mulders, Rober, De Bakker en De Jager. Het speet hem, dat dr Goslinga, die zijn grote vriend was, thans niet aanwezig kon zijn.

Het was hem een voldoening geweest, dat het werk van de Examencommissie in Nederland erkenning heeft gevonden. Examen doen is moeilijk, maar examen afnemen nog moeilijker. Spreker zeide zich altijd over een intuïtie te hebben mogen verheugen, waardoor hij de candidaat steeds binnen tien minuten door had.

De heer De Haan zeide met genoegen op zijn Curaçaose tijd te zullen terugzien en bedankte zijn medecommissieleden voor hun attentie.

Het gezelschap, waarbij zich ook de heer E. Dankmeijer had aangesloten, bleef daarna nog geruime tijd bijeen, prettige herinneringen ophalend uit de lang jaren, die de heer De Haan aan het hoofd van de Scheepvaartinspect gestaan had, op Curaçao had doorgebracht.

Venezolaanse missie naar Zweden

Stockholm. — Op het ogenblik vertoeft een Venezolaanse missie van industriële deskundigen in Zweden om een studie te maken van de Zweedse ijzer- en staalfabrieken. De Venezolaanse missie staat onder leiding van kolonel Luis Llovera Paez en zal een week in Zweden doorbrengen. Kolonel Paez deelde mede, dat de Venezolaanse regering van plan is nieuwe ijzer- en staalfabrieken alsmede krachtstations te bouwen.

Malenkof misschien naar Engeland

New York. — Volgens de Amerikaanse journalist Drew Pearson heeft Attlee de premier van de Sovjet-Unie Malenkof tijdens zijn jongste bezoek aan Moskou uitgenodigd voor een bezoek aan Engeland. De uitnodiging zou gedaan zijn namens de Labour-Partij.

Bobet wereldkampioen op de weg

Selingen. — De Fransman Louison Bobet heeft het wereldkampioenschap wielrijden op de weg voor profs gewonnen. De Zwitser Schaer werd tweede met 13 seconden achterstand.

De Belg Emile van Cauter won het wereldkampioenschap voor amateurs. In deze race werd de Nederlander van der Brogh derde en de Nederlander van der Weyden negende.

Portugees wint Kanaalzwemrace

Folkstone. — De uitslag van de Kanaal-zwem-race van de Franse naar de Engelse kust, waaraan 15 zwemmers en zwemsters deelnamen, is gewonnen door de Portugees Pareira in een tijd van 12 uur, 25 sec.. Tweede werd de Egyptenaar Hassam Hamad; derde de Engelse zwemster Brenda Fisher (14 uur 36 min.). Haar zuster Margaret Fisher werd zesde.

Pareira heeft met deze race een bedrag van Naf. 2500 en een zilveren beker gewonnen.

Geen accoord te Brussel over Europese integratie

Brussel. — Voorzitter Spaak heeft het slotcommuniqué van de Brusselse conferentie aan de verzamelde verslaggevers voorgelezen. De tekst luidt: De vertegenwoordigers van de zes landen die het verdrag van de Europese Verdedigings gemeenschap hebben ondertekend (Italië en Frankrijk hadden deze ondertekening nog niet bevestigd bij besluit der parlementen) zijn op 19, 20, 21 en 22 Augustus te Brussel bijeengeweest.

Ondanks de lange discussie over de wijzigingen, die volgens de Franse regering in het verdrag aangebracht zouden moeten worden, zijn zij niet tot een accoord kunnen komen.

Zij hebben vastgesteld dat de voornaamste doelstellingen van hun Europese politiek, namelijk het stimuleren van de Europese samenwerking om West-Europa te beschermen tegen krachten, die het bedreigen, het verhinderen van iedere neutralisatie van Duitsland, het bijdragen tot een-wording van Duitsland en zijn deelneming aan de gemeenschappelijke defensie, het streven naar een politieke en economische formule voor de integratie van West Europa; onveranderd blijven.

De minister besloten gezamenlijk het ontwerp protocol dat ingediend werd door de Franse regering te publiceren alsmede een ontwerp verklaring voor de interpretatie en de toepassing van het EDG-verdrag, zoals dit door de ministers van buitenlandse zaken van West Duitsland, België, Italië, Luxumburg en Nederland werd voorgesteld in antwoord op de Franse voorstellen.

Het bruidspaar van de week

Emmastad. — Het bruidsfeest van de week was dat van de heer en mevrouw J. Mehrengs, de hotelmanager van het CPIM-hotel, een man die het hotelwezen door en door kent en als zodanig weet wat er te koop is. Geen wonder, dat de talrijke CPIM-hotelgasten de heer Mehrengs een man van gewicht vinden. Hij is het toch maar, die er voor moet zorgen, dat de zaak op rolletjes loopt. Bovenstaande foto het zilveren bruidspaar in de talrijke bloemenpracht, want dit heugelijk feit ging niet onopgemerkt voorbij. De jongste dochter Rose Marie deelt in de hulde de oudste dochter Ingrid bevindt zich momenteel in Nederland voor studie doeleinden en zal volgend jaar naar Jamaica vertrekken om de studies aan de Hampton College te volgen — evenals de poes.

De heer Mehrengs was op talrijke plaatsen werkzaam in het hotelwezen en in die functie heeft hij heel wat van de wereld gezien. Op de druk bezochte receptie was dr Flachs aanwezig om namens de directie van de CPIM CSM te getuigen van de waardering voor het werk van de „hotelvader". Vele hoofden van dienst gaven eveneens acte de presence. Wij voegen onze gelukwensen bij de velen, die de heer en mevrouw Mehrengs Zaterdag hebben bereikt.

La nuit est mon royaume

Willemstad — Op Maandag 6 September en Woensdag 8 September aanvang 20 uur 30, wordt in het Theater Asiento onder auspiciën van de Film Liga vertoond de Franse film, „La nuit est mon Royaume" (De nacht is mijn koninkrijk) van Georges Lacombe (Frankrijk 1951).

Bij de première in Nederland was de pers enthousiast over deze film. „Het Vrije Volk" schreef o.a.:

„Met buitengewone ernst en zeldzame liefde hebben Fransen een film gemaakt over verdriet en geluk van de blinden: „De nacht is mijn koninkrijk". Zonder ook maar ergens sentimenteel te worden, zonder valse tranen en zonder valse verering, speurden zij het lot van de mensen-in-het-donker na en het licht, dat zij er vonden heeft de gezonde glans van de werkelijkheid. Deze grootse prestatie werd onder regie van Georges Lacombe verricht door beroemde sterren als Jean Gabin en Simone Valère en de manier waarop deze spelen, is soms ongelooflijk natuurgetrouw".

Ongetwijfeld heeft regisseur Lacombe voor deze film een diepgaande studie van blinden gemaakt; het resultaat zal men niet gauw vergeten".

ZILVEREN KLOOSTER-FEEST VAN ZUSTER AGNESA

Willemstad. — De Eerw. Moeder Agnesa van het Maria-gesticht te Montagne hoopt op 26 Augustus haar Zilveren kloosterfeest van haar intred in de Congregatie van de Zusters van Liefde te Schijndel te vieren.

Van de 25 jaren heeft Moeder Agnesa er zeven op Curaçao doorgebracht In het Sint Annagesticht te Groot Kwartier, Sint Antoniusgesticht te Pietermaai en sedert 1949 als Overste in het Mariagesticht te Montagne.

Tussen 12 en 7 uur zal er gelegenheid bestaan de Eerw. Moeder Agnese te feliciteren.

VOORT EN VLUCHT

Haven: [illegible] 3 vrachtschepen (uit 0) 21 tankers (15) en 10 zeilboten (3); er landden [illegible] passagiers, 64 in transito en 17 vertrokken.

Hato: landend 26 en vertrekkend 24 vliegtuigen; er landden 325 passagiers; 156 kwamen in transito.

Het K.L.M. Vliegtuig, dat Vrijdag van Curaçao vertrok, arriveerde Zaterdag om 18.47 te Amsterdam. De machine, vertrokken gisteren van Amsterdam, arriveerde hedenochtend om 6.00 uur op Curaçao.

Het KLM vliegtuig, dat Zaterdag van hier vertrokken is, landde hedenochtend 06.51 uur Ned. tijd op Schiphol.

Het weer

WEERBERICHT

Max. temp. 31.4 C. (88.5 F.); Min. temp. 27.0 C. (80.6 F.); Gem. 28.7 C. (83.7 F.); Max. wind 18; Min. wind 10; Gem. 14,6 knopen. Vochtigheid 69.3%. Neerslag spoor. Helder 7, Licht bew. 8, Bewolkt 9 uren.

Hedenavond kindervoorstelling met „De eenzame bergbeklimmer"

Emmastad. — Hedenavond, wordt er een speciale kindervoorstelling gegeven in de Asiento bioscoop te Rio Canario. „De eenzame Bergbeklimmer" is de naam van deze spannende jeugdfilm welke gespeeld is door kinderen, voor kinderen met gesproken Nederlandse tekst.

Deze jeugd-voorstelling was eerder abusievelijk aangekondigd voor a.s. Woensdag. Dus kindertjes op de Isla opgelet! Hedenavond 7.00 uur „De eenzame bergbeklimmer" in Asiento.

Onder de bekende drankinvloed

Willemstad. — Op de Caracasbaaiweg botste een personenauto tegen een pickup. De bestuurder van de luxe wagen bleek onder de invloed van sterke drank te verkeren, de pickup reed niet geheel rechts van de weg.

Wielrijder naar Negropontkliniek

Willemstad. — Op de Rooseveltweg reed gisteren een personenauto tijdens het voorbij rijden 'n wielrijder aan. Deze bekwam een bloeduitstorting in zijn linkerheup en hand. Hij is overgebracht naar Dam-Negropont en kon later naar huis gaan.

Padvinders terug van Bonaire

Willemstad. — De Groepen 1 en 3 van het Nederlandse Padvinders Gilde, die dit weekend met de „Van Speyck" naar Bonaire zijn gegaan, worden morgenmiddag tussen half een en half twee op Curaçao teruggverwacht. De „Van Speijck" vaart regelrecht naar de Marinebasis, waar de zeereizigers(sters) zullen embarqueren.

Grijpt naar de Melkfles

Willemstad. — Gisteren botste een pickup tegen een lichtmast. De mast werd verbogen. De oorzaak van dit vreemde gebeuren moet gezocht worden in het feit, dat de bestuurder naar een melkfles greep, welke op de zitting stond en om viel. Hierdoor verloor de bestuurder de macht over het stuur.

Twee lichte

Willemstad. — De verkeerspolitie behandelde dit weekend, met uitzondering van de flinke aanrijdingen, twee lichte gevallen.

Auto verduisterd

Willemstad. — Verdacht van verduistering van een auto is Zaterdag ingesloten de persoon A. R. T. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Steelt geldsbedrag

Willemstad. — De man L. S. ontvreemde een geldsbedrag. Hij heeft er nu spijt van dat hij de vierhonderd pop achter over heeft gedrukt, want de recherche stopte hem Zaterdag in de cel.

Steekt mes in de rug

Willemstad. — Vrijdagavond j. l. kregen twee personen ruzie op Suffisant, in de nabijheid van de bioscoop. Gelijk wij reeds meldden, werd hierbij de 21-jarige C. L., die vocht met C P. met een mes in de rug gestoken Tijdens de vechtpartij kwam de vrouw E. J. D. zich ermee bemoeien.

De recherche zoekt nu uit, wie gestoken heeft. In verband hiermede is de vrouw E. J. D. ingesloten.

Voet-rempedaal breekt af

Willemstad. — In de Columbusstraat reed Zaterdag een autobus achter een andere autobus, toen het voorste vehikel plotseling moest stoppen. De chauffeur van de tweede bus remde, maar zijn voetpedaal brak af. Hij haalde toen naar links uit, passeerde de bus maar botste tegen een stilstaande pickup. Een voetganger werd, gelukkig licht gewond.

UIT DE LUCHT GEGREPEN

Willemstad. — „Today" bracht vanmorgen het bericht, dat het Koninklijk gezin in December a.s. naar de Antillen zou vertrekken. Het ANP deelt hieromtrent mede, dat dit bericht na informatie — zowel op het Koninklijk Paleis te Soestdijk als bij het Kabinet van de Koningin in den Haag — volkomen uit de lucht is gegrepen.

Weg met het protocol

Maarschalk Boelganin op receptie bij Indonesische ambassadeur

De grote mogendheden moeten samen drinken

Moskou. — In geen jaren heeft het Kremlin zo krachtig acte de présence gegeven op een niet-communistische bijeenkomst als op een receptie, die de Indonesische ambassadeur in Moskou, dr Soebandrio, gisteren hield ter gelegenheid van het feit, dat Soekarno negen jaar geleden de „Indonesische onafhankelijkheid" proclameerde. Niemand minder dan de Russische minister van defensie, maarschalk Nikolai Boelganin, verscheen en hij werd gevolgd door maar liefst drie vice-premiers, Lazar Kaganovitsj, Michail Pervoechin en Maxim Saboerov. Ook talrijke leden van het corps diplomatique waren aanwezig. Maarschalk Boelganin bracht een dronk uit „tegen de oorlog en voor de vrede". Hij was, volgens de persberichten, zeer joviaal. Met een rood gezicht hield hij het toasten twee uur gaande. Geen wonder, dat de stemming op het laatst, zoals dat heet, zeer geanimeerd was.

Kort nadat hij een heildronk op Indonesië had uitgebracht, richtte Boelganin zich tot de Westerse diplomaten en zeide: „De grote mogendheden moeten samen drinken". De Franse zaakgelastigde was het er de [illegible] Saboerov [illegible] zijn grijs en blauwe uniform [illegible] onderscheidingen aan het [illegible] van de tafel.

Toen de ambassadeur van Indie, K. P. S. Menon, met Boelganin aanstiet, snoof de maarschalk aan het glas met water van de Indiër, en zeide: „Dat lijkt precies op H2O!"

Daarna stelde Boelganin een dronk voor: „Weg met het protocol" „Als er geen protocol zou zijn, zou het leven gemakkelijker zijn en er zou meer waarachtigheid zijn. Het zou het wederzijds begrip bij onderhandelingen bevorderen. Nu heeft men vaak het gevoel, dat iemand iets zegt, doch iets geheel anders bedoelt."

Na deze woorden richtte hij zich tot de diplomaten, die zich in een halve cirkel om hem geschaard hadden en zeide: „Voor de eerste maal in mijn militaire loopbaan ben ik de gevangene van diplomaten."

Hij vroeg aan de Amerikaanse zaakgelastigde, wat hij van het protocol dacht. Deze antwoordde: „Wat zou er van het leger terecht komen zonder protocol?" „Het leger zou het wel kunnen vinden", antwoordde de maarschalk.

Op een zeker ogenblik wendde Boelganin zich stralend tot de Franse zaakgelastigde en noemde hem „mijn vriend". Daarna wendde hij zich tot de Amerikaan en zeide: „De Verenigde Staten beschuldigen ons er van, dat wij een oorlog voorbereiden. Wij echter beschuldigen de Verenigde Staten".

Kaganovitsj zweeg gedurende het grootste deel van de avond en zeide tenslotte: „Als de regeringen doen wat het volk wenst, zal er geen oorlog komen De volken van Azië moeten voor hun onafhankelijkheid strijden, voor welvaart en voor een beter leven voor geheel Azië en Afrika."

Saboerov wenste Indonesië succes en zeide, dat Indonesië [illegible] economische ontwikkeling in eigen handen diende te nemen, „zelfs als sommigen dit niet graag willen" (Reuter).

Kleurrijke kinderevue DE VERJAARDAG VAN HANSJE

Emmastad. — Op Vrijdag 27 en Zondag 29 Augustus a.s., beide avonden aanvangende om 18.30 uur wordt er in de grote zaal van de Societeit Asiento, een kleurige kinderrevue opgevoerd speciaal voor kinderen van 5 t.m. 8 jaar. Deze revue is dus voor de kinderen die buiten het Vacantieplan vallen.

De titel van de revue is „De verjaardag van Hansje" en het omvat een verhaal over een verjaardagsfeest van Hansje en alles wat daarbij hoort. Behalve Hansje zelf, zullen de bekende figuren zoals Oewippi, Hilatti, Mieke, en Karel optreden. Het verhaal wordt (natuurlijk,, kunnen we wel zeggen) verteld door de „moeder" van Hansje, Mevrouw Aukje Broersma.

Er werken verder dertig kinderen aan mee en er zullen ook leuke dansjes e.d. worden uitgevoerd, onder leiding van Mevrouw Boskamp. De voorstelling duurt ongeveer twee uren, zodat de kinderen tegen half negen thuis zijn.

Ten behoeve van onze vele Emmastad- en andere C.P.I.M. lezers in en buiten de Isla-gemeenschap, willen wij er aan herinneren dat toegangsbewijzen voor deze kinderrevue verkrijgbaar zijn bij de Bibliotheek in de Club Asiento van af heden, en dagelijks van 12.00 uur tot 20.00 uur 's avonds. Het bestuur van de Societeit Asiento heeft ook bekendgemaakt, dat de kinderen vóór de voorstelling naar grootte worden geplaatst, terwijl voor de volwassenen bijv. ouders een deel van de zaal (achter) wordt gereserveerd.

Voor deze eerste kinderrevue op Emmastad is er gèèn introductie toegestaan, dit vanwege de te verwachten zeer grote belangstelling.

Mogelijk dat er later wel een voorstelling met introductie wordt gegeven.

Twee Statenvergaderingen

Willemstad. — Zoals bekend zal op Donderdagavond een openbare statenvergadering worden gehouden met als agendapunt de behandeling van het Statuut. Vrijdagochtend wordt er weer een openbare statenvergadering gehouden met als agendapunt de afhandeling van een aantal adviezen.

Auto-bedetocht

W'stad. — De auto-bedetocht langs de zeven Maria kerken op ons eiland heeft een enthousiaste deelname van ongeveer 1600 tot 1700 bedevaartgangers getrokken. Alles had een ordelijk verloop en een woord van dank aan de politie voor zijn toegewijd assistentie is verdiend.

Nieuw motorjacht voor St. Maarten ?

Philipsburg (St. Maarten). — Naar wij uit St. Maarten vernemen voert de heer Cyrus W. Wathey, bekende zakenman aldaar, momenteel onderhandelingen met een instantie op Haiti met betrekking tot de koop van een groot motorjacht uit dat land. Dit jacht, hetwelk naar verluidt, zal door de hr Wathey hoogstwaarschijnlijk ingezet worden om de dienst tussen de drie Bovenwindse Eilanden onderling te onderhouden.

Zoals wy indertijd reeds berichtten is het huidige verbindingsvaartuig, de gouvernementsschoener „Blue Peter" uit de vaart genomen en is het schip door de overheid te koop aangeboden. Tot nu toe zonder succes.

Prof. van Dam ontvangt Peruaanse onderscheiding

Utrecht. — Ter gelegenheid van de opening van de tentoonstelling „De schatten van Peru" te Utrecht heeft de president van Peru tot commandeur in de Orde van Verdienste van Peru benoemd prof. dr. F.F.A. van Dam, directeur van het Spaanse instituut in Nederland en tot officier in dezelfde orde mevrouw G.E.Q. van Giffen-Duyvis, archeologie te Groningen, en mej. dr. M.E. Houtzager, directrice van het Utrechts Centraal museum.

Het boek dat niet gepubliceerd mocht worden

London. — Het Londense blad „De Daily Express" heeft de eerste aflevering van het boek van de hand van Lord Russell „De Gesel van het Hakenkruis" (The Scourge of the Swastica) dat in gedeelten in het blad zal verschijnen, op een in het oog vallende plaats afgedrukt onder de kop „het boek, dat men trachtte te verbieden".

Lord Russell nam onlangs zijn ontslag als juridisch adviseur voor de Britse strijdkrachten, omdat hij geen gehoor wilde geven aan een verzoek van de Lord Chancellor om het boek over de Duitse wreedheden in de laatste wereldoorlog niet te publiceren.

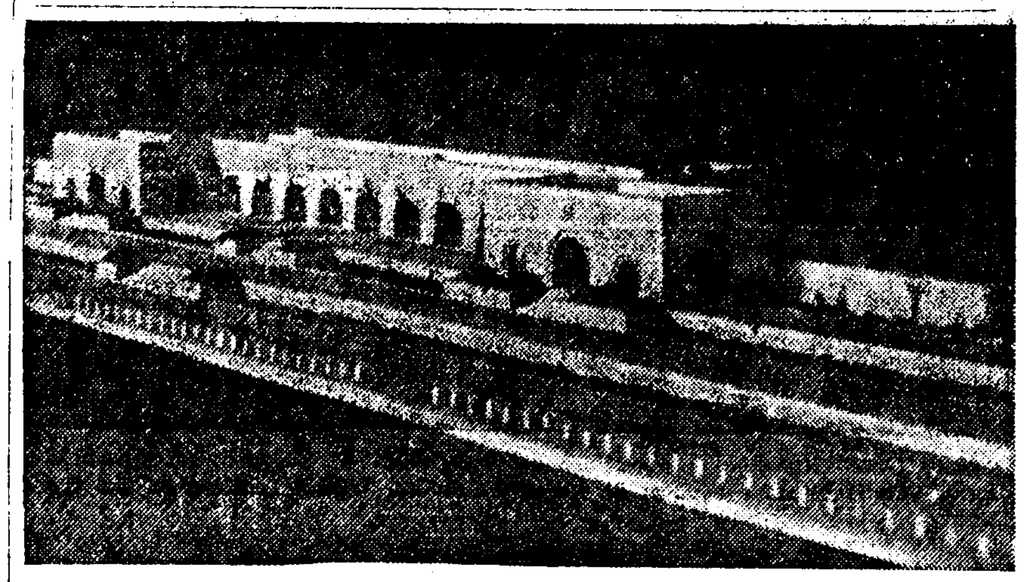
Men doet het voorkomen, schrijft het onafhankelijke rechtse blad in een hoofdartikel, of het hier ging om de gebruikelijke keuze voor iemand, die een openbaar ambt bekleedt, tussen het publiceren van zijn boek of het opgeven van zijn betrekking. De brief van de Lord Chancellor, waarin staat dat deze „de onwrikbare mening heeft dat het boek niet gepubliceerd dient te worden", toont aan, aldus de „Daily Express", dat het de bedoeling was de publicatie van het boek te voorkomen.

Russische agenten lopen over

Washington. — In kringen van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken is verklaard, dat zich behalve Rastworof nog tenminste vier Russische geheime agenten in Amerikaanse handen bevinden.

Men voorspelt, dat de Verenigde Staten spoedig mededeling gaan doen van een „stroom van Russische afvalligen". Men gelooft, dat de nieuwe Amerikaanse politiek er uit zal bestaan, publiciteit aan dergelijke gevallen te geven.

Tevoren bleven de Russen door het achterwege laten van publiciteit in het onzekere omtrent het lot van hun agenten.

Op 24 October zal veldmaarschalk Montgomery nabij het kerkhof van El Alamein een gedenkteken onthullen, opgedragen aan de nagedachtenis van hen, die in de Tweede Wereldoorlog tijdens de gevechten rond de Middellandse Zee, in het Midden- en het Nabije Oosten hun leven gegeven hebben. De voorkant van het bouwwerk, naar een ontwerp van Sir Hubert Washington, bestaat uit een zuilengang van meer dan tachtig meter. In de muren van de galerij staan de namen gegrift van 11900 gesneuvelde soldaten, infanteristen en leden van de luchtmacht. Poorten geven vanuit de voorhof toegang tot de galerij. Boven de ingang staat te lezen: „In deze zuilengang staan de namen gebeiteld van de soldaten van het Britse Rijk, leden van landen luchtmacht, die sneuvelden op de plek, waar twee werelddelen elkaar ontmoetten en aan wie het lot een onbekende rustplaats heeft toebedeeld. Met hun vrienden, die op dit kerkhof begraven liggen, met hun wapenbroeders van de marine en de bemanning van de koopvaardijvloot hebben zij voor het Westen de schakel met het Oosten weten te behouden en aldus de krijgskansen doen keren."

Geen visa voor Russische studenten

Moskou. — De Amerikaanse zaakgelastigde te Moskou heeft medegedeeld, dat de visa-aanvraag voor een groep studenten en redacteuren van jeugdbladen, die op uitnodiging van een groep Amerikaanse „jeugdredacteuren" een tegenbezoek aan Amerika zouden brengen, met het oog op de „zomervacanties" afgewezen is, doch aan het einde van de vacanties wederom in overweging zal worden genomen. De Sovjet-groep zou een aantal universiteiten in Amerika bezoeken.

Het Balkanpact is getekend, waarbij een overeenkomst voor de duur van 20 jaar betreffende de verbondenheid, de politieke samenwerking en de wederzijdse hulp werd getekend door de Ministers van Buitenlandse Zaken van Joegoslavië, Griekenland en Turkije. In een gezamenlijke verklaring gaven de ministers als hun mening te kennen, dat het pact een basis vormde voor een vruchtbare samenwerking in het politieke vlak en dat het een waardevolle bijdrage vormde voor het verzekeren van de wereldvrede. De ondertekening vond plaats in de conferentiezaal van de Villa Bled, in de Joegoslavische residentie. V.l.n.r. De ministers van buitenlandse zaken: Stefanopoulos (Griekenland), Popovic (Joegoslavië) en Koprulu (Turkije).

Natalio Palacios ambassadeur

's-Gravenhage. — De Nederlandse regering heeft zich accoord verklaard met de benoeming van Natalio Carvajal Palacios als ambassadeur van Argentinië aan het Nederlandse Hof.

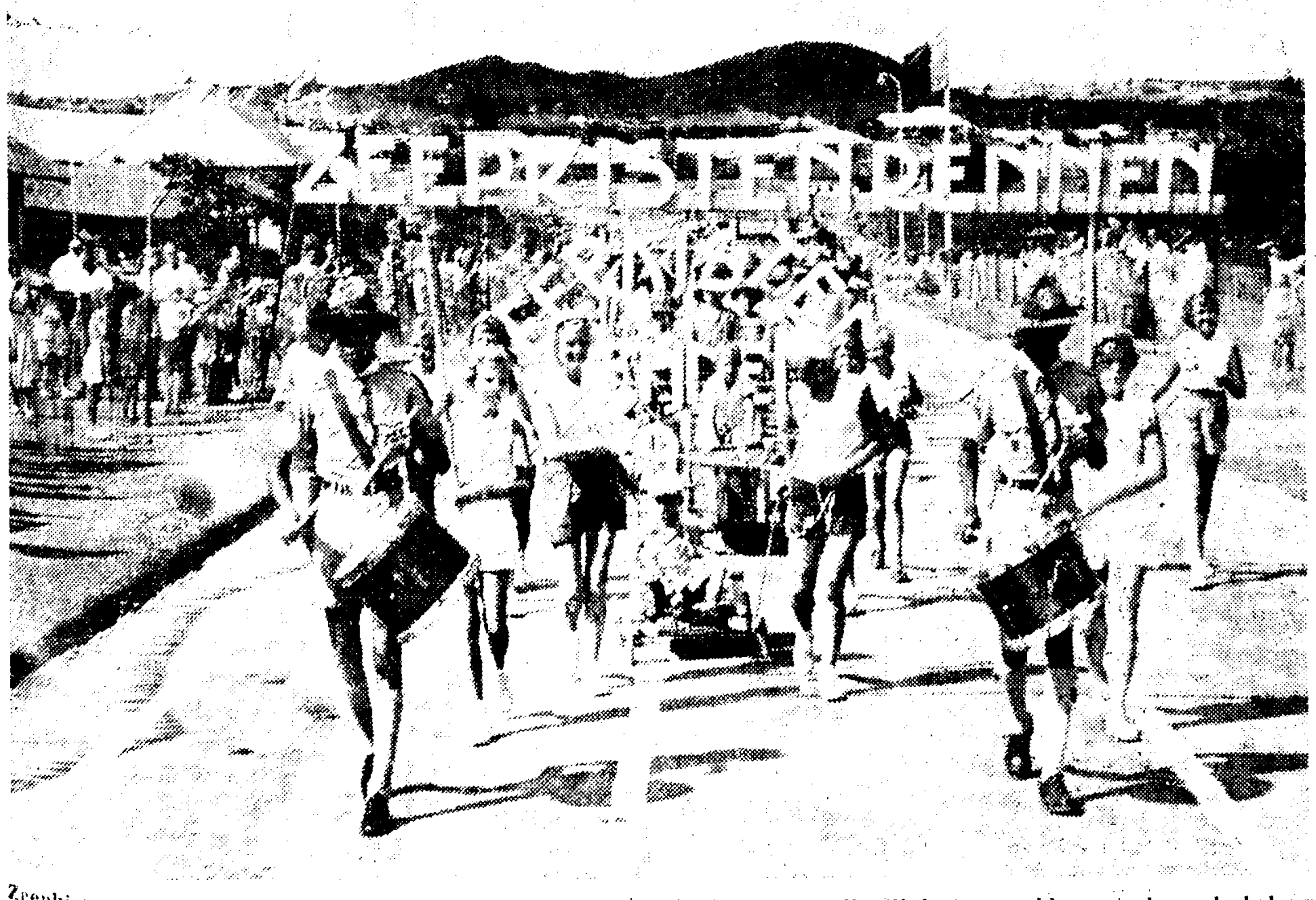
Palacios was voor hij deze benoeming kreeg minister van Justitie in de Argentijnse regering.

Br. Guyana in de V.N.?

Baires. — Jainarine Singh, vroeger Minister van Binnenlandse Zaken van de Brits Guiaanse regering van Jagan heeft verklaard, dat de zaak van Brits Guyana op de agenda van de algemene vergadering van de Verenigde Naties diende te worden geplaatst. Hij zeide, dat het zijn wens is dat Argentinië in samenwerking met andere anti-koloniale mogendheden het initiatief zal nemen.

Singh heeft vrijwel geheel Zuid Amerika afgereisd om hulp voor zijn denkbeelden te vinden.

ISLA ZIET ZEEPKISTEN-RACES

Zeepkistenrennen 1951. De grote optocht, met twee padvinders voorop die flink trommelden, trok veel belangstelling. Twee kleine wagentjes, een uit het jaar 1952 en de ander van 1953, reden voorop. Op deze foto is duidelijk te zien hoe de stoet, waarin alle rijders meeliepen, belangstelling trok. Van de zijde van het publiek bestond voor dit race-festijn grote belangstelling.

Seriese trekt aan de touwtjes en de races verlopen vlot

Met alle mogelijkheden rekening gehouden

(Van onze zeepkistenrace-verslaggever)

Julianadorp. — De grote dag was daar dan eindelijk. Lang had de jeugd op deze dag gewacht, de dag waarop de grote zeepkistenrace zou worden gehouden. Tegen twee uur heerste er reeds een grote bedrijvigheid op de St. Michielsweg te Julianadorp, waar de zeepkistenwagentjes straks naar beneden zouden racen. Bij de start had men een grote "koraal" gemaakt, zo maar midden op de weg. Hierbinnen stonden de zelfgemaakte wagentjes opgesteld, netjes naast elkaar. Enkele medewerkers waren doende de wagens te controleren. Stenen (om de wagens zwaarder te maken) werden niet ontdekt. De wielen van alle wagens kregen een druppeltje olie, het stuur werd nagecontroleerd, de aanwezige technici chekten alles. Dit jaar telden wij 55 deelnemers. Hiervan hebben zeven jongens hun wagen zelf gemaakt, de anderen deden dit in "De Schelp", waar een speciale bouwcursus werd gegeven.

De algemene leider, de heer Seriese, (geheel in het wit) bespreekt met enkele commissieleden de race.

Zowel in de A- als de B-klasse won deze wagen die de nummers 18 en 34 droeg. Vanuit de „koraal", waar de wagens „ge-serviced" werden, kon men via een brede loopplank op de startplaats komen. Deze was gemaakt uit een aantal pijpen, welke met klemmen aan elkaar bevestigd waren. Het geheel besloeg een oppervlakte van minstens 35 of 40 vierkante meter en stak twee meter boven de grond. Deze startplaats was zo hoog gemaakt om de wagentjes vaart te geven.

Aan een tafel zat de man met de telefoon, de heer van Pelt, die alle uitslagen, die hij doorkreeg van de Finish, noteerde. De heer Breepols zorgde op voortreffelijke wijze dat er steeds uitslagen via de microfoon naar de luidsprekers gingen, zodoende kon eenieder de hele race volgen.

De heer Kooy fungeerde als startmeester ,terwijl de heer H. Seriese de algemene leiding had. Natuurlijk had de heer Seriese meer medewerkers, beneden zaten twee mannetjes op een soort brug, waaronder de Finish was. Van boven keek men zo op de eindstreep en op deze manier kan men goed controleren welke wagen het eerst de Finish had bereikt.

Een derde man stond met een blokvlag, hij zwaaide steeds wanneer gestart kon worden. Op dit sein schoot de heer Kooy zijn startpistool leeg en snorden de wagentjes naar beneden.

Men had drie modellen, het zg. kanomodel, een meer hoger en een soort kogelmodel. Allerlei namen hadden de rijders op de rompen geschilderd. Wij lazen: Slak, Fanny Blankers-Koen, Slome, Hans Haaitje, (van de Curom), Ford, enfin, noem maar op. Een racekarretje viel ons op door het ronde, slanke model. Deze wagen waarvan de romp uit krantenpapier bestond, dat met een verflaag was bedekt, bleek later de snelste te zijn.

De baan zelf was ongeveer 200 meter lang. Langs de baan had men een hekwerk aangebracht. De weg was verdeeld in drie banen door middel van witte strepen. Aan de finish had men zand gestrooid om de wagentjes te remmen. Bij proefnemingen, tevoren gedaan, bleek dat de vaart van de karretjes zelfs te vlug geremd werd, men heeft toen maar een groot zeil over het zand gespreidt. Dit was beter, de wagens stopten goed. Tevens waren er enkele gedienstige jongelui die ze hielpen „opvangen".

Inmiddels was het bijna drie uur geworden en uw verslaggever begaf zich naar de start, vergezeld door de heer P.C.N. Spaan, voorzitter van het Vacantieplan. Nauwelijks waren wij aan de startplaats gearriveerd, of in de verte klonk trommelgeluid. De optocht naderde. De vele aanwezige mensen stroomden naar het hek om de optocht, die van het Jeugdhuis afkwam te zien passeren.

Er is niets aan het toeval overgelaten en de organisatie verliep deshalve prima. De wagentjes moesten natuurlijk vóór de aanvang van de wedstrijd geïnspecteerd worden. De heer Seriese temidden van de wagens en zijn helpers. Het pijltje wijst ons de algemene leider van de Z.K.-race de heer H.P. Seriese.

Dr. Ir. H. Termeulen, directeur van de CPIM-CSM, kwam zich persoonlijk op de hoogte stellen van het verloop van de zeepkistenrace. In gezelschap van de heer en mevrouw W. van Wordragen volgde hij de race.

Gebroeders Broersma superieur op Isla zeepkisten-parcours

„Hela, heren, een beetje langzamer, we komen te vroeg klaar!"

Dit zijn de twee winnaars. Links zien wij Roel Broersma, rechts Bob Pas. De trotse moeders van het tweetal glunderen tegen de vele fotografen, die in dit plaatje het „nieuws" van de dag zagen.

(Van onze zeepkistenrace-verslaggever)

Julianadorp. — Onder vlaggen en trommelgeroffel marcheerden de rijders, jongens (en enige meisjes) van de leeftijd tussen 10 en 15 jaar, getooid met een vurrode helm waarop hun nummer geschilderd was, naar de start. Langs de gehele baan hadden vele belangstellenden zich opgesteld om de zeepkistenracers te zien passeren. Voorop reed een kleine wagen, een echte Soapbox, die gebruikt is geweest bij de race van 1952. De wagen van 1953 reed hierachter. Padvinders roffelden er met hun trommelstokjes lustig op los. Het was een fleurig gezicht de stoet te zien voorbij marcheren.

Bij de startplaats aangekomen werd de stoet ontbonden en begaven de rijders zich naar hun racewagentje. Gewichtig stapten de eerste drie rijders naar boven, zij namen uit een kistje een blok met een nummer en lootte op die manier om de rijbaan 1, 2 of 3. Beneden bij de Finish zwaaide de daarvoor aangewezen man met zijn vlag, wit-zwart geblokt, de startmeester vroeg of men klaar was, hij zwaaide, het startschot klonk en daar vlogen de eerste wagens naar beneden.

Door middel van een vernuftig aangebracht mechanisme stonden de wagentjes op de schuine helling. De neus leunde tegen een smalle ijzeren plaat, die, bij het klinken van het schot werd neergelaten. Dit systeem maakte het tegenhouden van de karretjes, zoals vorig jaar ,overbodig en men was tevens verzekerd van een gelijke start.

Met een behoorlijke snelheid snorden de lichte wagentjes naar de Finish. Op de helft van de baan loopt de weg iets meer af, waardoor de racers meer snelheid krijgen. Met een vaart van gemiddeld 22 km passeerden de karretjes de finish. Van elke drie deelnemers valt er telkens een uit. De eerstaangekomene komt direct in de tweede ronde, nummer twee komt in de herkansingsklasse. Deze moet overrijden voor een plaats in de tweede ronde. Klasse B, voor jongens van 10 tot 11 jaar, telde 34 deelnemers. Eerst kreeg men dus tien ritten van drie rijders, daarna twee ritten van twee rijders.

De eerste herkansingsgroep bracht vier ritten van drie personen. In de tweede ronde reden vier groepen van drie en twee van twee deelnemers.

En vanaf deze stellage startten de „Knorrende Beesten". Duidelijk zien wij de loopplank, waar de wagentjes omhoog werden gereden naar de startplaats. Een kraampje was opgesteld om de secundanten van deze wedstrijden tegen de al te felle zon te beschermen.

Kansen hadden de rijders allen genoeg. Van de tweede ronde gong de eerstaangekomene naar de derde ronde terwijl degene, die als nummer twee arriveerde weer een herkansingsrit kon maken. Dus de derde ronde bracht acht deelnemers, de vierde vier. Deze reden twee aan twee. De twee verliezers reden tegen elkaar en de winnaar van deze rit kon meedoen aan de finale. Deze bracht drie deelnemers, die allen in spanning verkeerden wie de winnaar deze keer wel zou zijn.

Het bleek de kleine Harm Broersma te zijn, die met zijn zilver geschilderde wagen het eerst over de eindstreep vloog. Bob Pas was tweede. De A-klasse ging tussen 21 deelnemers in de leeftijd van 12 tot 15 jaar. Deze race werd op dezelfde manier verreden als de vorige, ook hier kregen de rijders volop kans, door de herkansingsrace. Echter had men hier maar drie ronden en de finale. De finale bracht ons vier deelnemers. Als eerste kwam aan de finish de broer van de winnaar van de B-klasse, Roel Broersma. Beide broers reden met dezelfde wagen, die door hun zelf is gemaakt. De zilveren racecar bleek goed geconstrueerd te zijn want hij was aanmerkelijk sneller dan de andere wagens. De slankere vorm bleek zijn voordelen te bieden.

Tijdens de rennen groeide het aantal toeschouwers en toen de laatste race achter de rug was applaudiseerde een grote menigte voor de jeugdige winnaar. Alles verliep in een zeer vlot tempo ,nergens ontbrak een schakel in de organisatie. Het verliep zelfs zo vlot, dat men bijna een half uur inliep op het tijdschema. Bij de start riep men tegen vier uur reeds van: „hela, heren, een beetje langzamer hoor. Wij komen te vroeg klaar."

De directeur van de C.P.I.M. C.S.M., Dr. Ir. H. Termeulen kwam zich Zaterdagmiddag persoonlijk op de hoogte stellen van het verloop van de rennen. Samen met de heer W. van Wordrager, die later de bekers uitreikte, wandelde de directeur langs de baan en overtuigde zich persoonlijk van het goede starten van de wagens.

Honderden toeschouwers stonden langs de baan. In de brandende zon kwam ook de dorst opzetten, maar dat hinderde niet. „Asiento" had hierop gerekend en zorgde ervoor dat allen een koele drank konden krijgen. Men had twee bars opgesteld, zomaar op de openbare weg en de dranken werden in enkele drums met ijs goed koud gehouden. Of alles uitverkocht was aan het einde van de races, durven wij niet te beweren. de voorraad was zeer groot. Maar het zal er niet ver vandaan geweest zijn, want dorstige klanten waren er vele.

Ererondjes, toejuichingen, kransen, en (voor Seriese) een vergeten scooter!

(van onze redacteur)

Julianadorp. — Nadat de jeugdige Roel Broersma, met een tijd van 34.2 seconden over de eindstreep was gevlogen, kwamen de winnaars met hun wagen naar boven voor het rijden van een ererondje. Op dit moment werd bekend gemaakt dat de winnaar van de B-klasse zich had teruggetrokken, daar hij met dezelfde wagen als zijn broer de winnaarstitel had veroverd. Automatisch werd dus Bob Pas winnaar van de B-klasse. De twee winnaars, Bob Pas en Roel Broersma kregen bij de start een prachtige krans die zij omhingen. De jongens waren bijna even groot als de bloemenkrans. Beiden klommen nu in hun wagens en reden, onder appláus van de belangstellenden een ererondje.

Aan de finish gekomen liepen beiden, vergezeld van een flink aantal supporters weer naar de start.

Hier nam de heer W. van Wordrager, ere-voorzitter van het Vacantieplan, de prachtige bekers en andere prijzen. Met enkele geestige woorden en onder het geflits van de camera's van de vele aanwezige fotograven, overhandigde de heer van Wordrager aan Roel Broersma de prachtige beker, en aan de andere prijswinnaars, Bob Pas, Andriaan van de Hoeven, Peter Teunisse, als tweede, en als derde prijswinnaars Eddy Sondermeijer en Robby Rijpkema, de andere prachtige prijzen. Onder gejuich namen de jeugdige coureurs hun tropheeën in ontvangst. En hiermede was tevens een einde gekomen aan de zeepkistenrennen van 1954. De races zijn een groot succes geweest en alles was, zoals wij reeds opmerkten, zeer goed georganiseerd.

Het enige wat volgens ons vergeten was, is een scooter. Deze vergeten scooter had prachtige diensten kunnen bewijzen aan de heer Seriese, de Algemeen Leider van de Zeepkistenrennen die heel wat keertjes de baan op en neer heeft moeten lopen en daarbij de nodige druppeltjes zweet heeft gelaten!

Drie uur tien, de optocht nadert over de baan. Bij de start aangekomen lopen de coureurs direct door naar het renpark, waar de karretjes staan opgesteld. De renners droegen roodgeschilderde helmen waarop in witte lettes hun startnummer stond aangegeven.

De man die de ziel was van de grote Z.K.-race is de heer van Pelt. Naast zich een oude veld-telefoon, waardoor de heer Pelt in directe verbinding stond met de finish, en voor zich enkele lijsten waarop de uitslagen worden genoteerd. En zo kon hij feilloos beslissen over wie wel en niet geplaatst worden.

Het Vacantieplan
Kleine Kermis bij slotfeest

Julianadorp. — Tijdens een interview met de Curom verklapte de heer P. C. N. Spaan, voorzitter van het Vacantieplan, in tegenwoordigheid van de Amigoe-verslaggever een klein geheimpje. Op het slotfeest heeft men namelijk het plan om een kleine kermis op te zetten, speciaal voor de kinderen. Het wordt natuurlijk zeer eenvoudig, maar de tentjes, waar men kan ballengooien en touwtrekken, zullen toch aanwezig zijn. De kinderen hebben dus nog iets te goed.

Waar komt de naam vandaan?

Julianadorp. — Wij hebben eens geïnformeerd hoe de naam zeekistenrace is ontstaan. Natuurlijk zijn deze spelen vanuit Amerika geïmporteerd Daar is men er reeds jaren [illegible]. De Amerikaanse Soapbox Derby (deze naam mag alleen de Chevrolet gebruiken, daar deze de naam geregistreerd heeft) behoort tot de grootste evenementen van de jeugd.

Op Julianadorp heeft [illegible] zien, hoe aardig en [illegible] races kunnen zijn. Men [illegible] derdaad zeer goed aan [illegible] ze rennen in het Vacantieplan [illegible] lassen. Het is een goed [illegible] dat om navolging vraagt.

Een van de twee meisjes die aan de rennen deelnamen. Ineke Rosenthal in haar wagen, welke zij Fanny Blankers-Koen had gedoopt. Jammer voor haar reed zij niet zo hard als Fanny kan lopen.

Wie deden mee aan de zeepkistenrace

En hier volgen dan de namen van de mededingers naar de winnaarstitel van de Zeepkistenrennen van 1954:

Klasse A. no.:
40. Dirk v.d. Harst
14 Thea Goedendorp
35 Gerard Sondermeyer
39 Hans Scheer
20 Attie Visser
16 Bert v.d. Born
41 Joan Brepols
18 Roel Broersma (1e prijs)
29 Robby Rijpkema (3e prijs)
56 Robert Sparling
52 Wim de Graaf
23 Aat van Dijk
9 Hans Mooy
5 Jan Epker
49 Wim Demmisse
53 Rudie de Gee
33 Tonny Daal
59 Guus Sondermeyer
19 Joop de Wijs
31 Peter Teunisse (2e prijs)

En Klasse B. no.:
1 Robby v.d. Flier
45 Wim v.d. Born
7 Hans Seriese
16 Adriaan v.d. Hoeven (2e prijs)
42 Wim Brepols
27 Piet Beversluis
48 Frank Storm
24 Tim van Dijk
21 Jan Visser
17 Martie Wijnmaalen
54 Robby Segaar
26 Jan Wies
2 Wim Quartel
15 Johan v.d. Hoeven
34 Harm Broersma
47 Hans van Riel
32 Jan Quartel
8 Bob Pas (1e prijs)
37 Henk Knaap
12 Henk Horst
4 Johannes Jansen
36 Eddy Sondermeyer (3e prijs)
22 Rex Verschuren
43 Donald Pistoor
28 Ottie v.d. Meulen
25 Leendert Wies
13 Albert Goedendorp
10 Ineke Rosenthal.

Het blijft in Marokko steeds critiek, in Fez vinden om de haverklap relletjes plaats en de politie is er dan ook onmiddellijk bij om erger te voorkomen.

De castrophe met de chocoladetaart

Kort verhaal

Ik had eigenlijk mijn huiswerk moeten maken, maar in plaats daarvan zette ik zacht de radio aan ,zodat moeder het in de huiskamer niet kon horen. Het scheen ongelofelijk, dat ik een jaar geleden nog hevig verliefd geweest was op de stem die uit de luidspreker de kamer binnenkwam.

„In het volgende liedje vertelt hij wat Bob Warner van mij denkt," fluisterde ik tegen mijzelf.

Hij zong: „Ik kan je slechts liefde geven, kleintje" en ik zuchtte gelukkig. Misschien was Bob wel verliefd op mij en was hij alleen te verlegen om het te zeggen. Hij scheen meisjes gewoon niet op te merken. Wanneer ik hem tegenkwam zei hij „Hallo", maar zijn ogen keken altijd naar iets wat achter mijn schouder was, en ik wist zelfs niet of hij mijn naam wel kende. Ik besloot om alle kleine bijgelovige proeven te nemen, die alle meisjes doen, wanneer zij het te pakken hebben.

Ik schreef mijn naam, Sallie Smith, op een stuk papier en daaronder schreef in Bob Warner. Ik schrapte de „A's" uit de woorden en telden toen de overige letters volgens het systeem „Liefde, haat, onverschilligheid, huwelijk." Het kwam helemaal verkeerd uit — of liever gezegd: de uitkomst van de test was, dat ik verliefd op hem

was, maar dat hij daar totaal onverschillig tegenover stond. Ik verzekerde mijzelf, dat een dergelijke test van geen enkele waarde was en om getroost te worden belde ik Kitty, mijn beste vriendin, op.

„Misschien heeft hij meer voornamen," suste zij. „Dat kan een heel verschil uitmaken."

„Maar hij is onverschillig," zei ik realistisch. „Hij schijnt mij zelfs nooit te zien. Ik kan zo niet doorgaan, Kitty. Mijn hemel, wat kan ik doen om zijn aandacht te trekken?" De crooner zong „Donkere nacht" en mijn hart begon te kloppen, omdat ik door het open venster de lente kon horen en voelen.

„Weet je wat!" riep Kitty opgewonden. „Ik zal vragen of hij op mijn verjaardagfuif wil komen. Ik bel hem nu meteen op en dan telefoneer ik jou weer om te vertellen wat hij gezegd heeft."

„Zijn telefoonnummer is Chelsea 7—246.' Ik kende het uit mijn hoofd.

„Ik herhaal zijn woorden letterlijk," zei zij drie minuten later. „Ja, ik kom. Waar woon je? Dat was alles."

Ik geloofde niet, dat er ooit een eind aan die week zou komen. Ik piekerde er voortdurend over wat ik kon aantrekken om bij Bob op te vallen. Moeder hield niet van hoge hakken, maar ik pleitte zo lang tot zij mij werkelijk een paar schoenen met hoge hakken kocht. Daarna begon ik een gevecht voor een mouwloze avondjapon met lovertjes. Mijn moeder kantte zich hevig tegen de lovertjes, maar wij kochten een prachtige, mouwloze avondjurk. Vrijdagsavonds kleedde ik mij bij Kitty, omdat moeder niet toegestaan zou hebben, dat ik lipstick gebruikte.

Ten slotte kwamen Betty en Sylvia en Harry en Anton, en iedereen bewonderde de chocoladetaart, die een klein tafeltje bijna geheel in beslag nam en achttien kleine kaarsjes had. Ik vroeg mij af hoe het mogelijk was, dat iemand honger had, maar even later bedacht ik dat zij geen van allen liefhadden.

Kitty had een oogje op Bert, maar dat was toch niet diepgaand. Eindelijk, toen ik er al zeker van was, dat hij niet meer zou komen, arriveerde ook Bob. Hij begroette Kitty en haar moeder en ging toen bij Harry staan. Ik deed alsof ik hem niet gezien had, maar ik hoorde alles wat hij zei. „Hemel, wat een taart," riep hij uit.

Hij droeg een donkerblauw costuum, dat hem een beetje krap zat, maar dat kwam doordat hij zo groot was en nog steeds groeide. Kitty en Bert begonnen te dansen en Betty en Anton voegden zich weldra bij hen. Harry vroeg Sylvia ten slotte, waardoor Bob en ik alleen bij de chocoladetaart achterbleven. Hij ging naast mij op de divan zitten en weer had ik de indruk, dat hij mij helemaal niet zag — hij scheen gewoon langs mij heen te kijken. Misschien had hij een hekel aan meisjes, of had eens een vrouw zijn hart gebroken.

„Ga je vaak naar fuifjes?" vroeg ik.

„Ik ken niet veel mensen in New York," antwoordde hij. „Ik ben hier pas vorig jaar komen wonen. Ik kom van Boston." Ik wist niets interessants over Boston te zeggen en zweeg. Hij trok zijn das recht en wij keken naar de dansende paren. Ik hoopte, dat hij het bonzen van mijn hart niet kon horen.

„Ging je in Boston veel met meisjes uit?" vroeg ik. Dat was een onopvallende manier om te weten te komen, of hij zijn hart misschien in Boston achtergelaten had.

„Nee," zei hij onzeker.

Toen danste Kitty in onze richting. „Ziet Sally Smith er in die japon niet schatting uit?"

„Sally Smith?" vroeg Bob. Ik hijgde naar adem, een beetje te hard, want hij keek mij verschrikt aan. „O, ja."

„Jullie moeten dansen," zei Kitty. „Dit is een fantastisch goede plaat." Bob en ik stonden op en toen mijn wang zijn jasje aanraakte, klopte mijn hart heftiger dan ooit. „Kom tot mij terug, mijn vriend" is langzaam en niet gemakkelijk om te dansen, zodat ik vurig wenste, dat ik wat meer op mijn hoge hakken geoefend had. Ik deed mijn ogen dicht om de muziek beter te horen en om Bob beter te kunnen volgen en wij gingen tweemaal de kamer rond. Toen haakte een van mijn hakken plotseling in iets vast en ging ik op iets zachts zitten. Eerst dacht ik, dat het de divan was — toen hoorde ik gillen en voelde ik letterlijk nattigheid. Het was de chocoladetaart!

Ik draaide mij om en zag, dat de drie lagen van de taart zich tot één laag verenigd hadden, die over de randen van het tafeltje begon te druipen. Kitty's moeder snelde toe met een handdoek en Kitty zelf begon mijn jurk te boenen. Bob stond als uit steen gehouwen.

Betty en Harry brulden van het lachen en ineens realiseerde ik mij, waar de rest van de taart was en hoe ik er uit moest zien. Ik trok mij los van Kitty en haar moeder, rende de kamer uit, de gang door en rukte de voordeur open. Ik holde naar huis met diep in mij het gevoel, dat ik sterven wilde, omdat leven nu toch geen zin meer had.

Ik werd wakker om elf uur en was dankbaar, dat het Zaterdag was en ik dus ten minste niet naar school hoefde. Ik zei moeder, dat ik voor niemand thuis was — zelfs niet voor Kitty.

Het zonlicht scheen helder op het tafeltje bij het raam, maar ik vond er niets aan. Ik wou, dat het geen lente geweest was. Ik wilde regen en duisternis en ik wilde huilen. Ik draaide mij om, verborg mijn hoofd in het kussen en sliep na een tijdje weer in.

Het was al middag, toen moeder met een dienblad binnenkwam. „Er heeft een jongen voor je opgebeld," zei ze. „Bob Warner. Hij wilde je vragen om met hem naar een voetbalwedstrijd te gaan kijken."

Het scheen ongelofelijk. Hij wilde mij nog eens ontmoeten. En zo vlug al! Struikelend over mijn eigen woorden vertelde ik moeder het hele verhaal — hoeveel ik van hem hield en wat er met de chocoladetaart gebeurd was.

„Zou hij mij alleen vragen, omdat hij het zo zielig voor mij vond?" vroeg ik ten slotte angstig.

„Tja, ik ken hem natuurlijk niet," zei zij, „maar zoals jij hem beschrijft, lijkt hij mij niet het het type, dat een meisje opbelt, omdat hij medelijden met haar heeft. Ik denk, dat jij het eerste meisje bent, dat ooit zijn opmerkzaamheid heeft getrokken."

ROMANS over *Heiligen en Magiërs*

EEN ROMAN OVER JACOB, ZOON VAN ISAAC

(Van een bijzondere medewerker)

De hagiografie omvat de wetenschappelijke bestudering der heiligen, van hun geschiedenis en hun verering. Deze wetenschap heeft geleerden opgeleverd zoals de Bollandisten, maar ook een aantal amateurs, vrij-schutters en revolutionnairen. Dit is althans wat René Aigrin (professor aan de katholieke universiteit van West-Frankrijk), steunend op de gehele geschiedenis der Kerk en een schat aan informatief materiaal, aantoont in zijn boek L'Hagiografie, kortgeleden verschenen bij de uitgeverij Bloud & Gay, te Parijs. In dat uiterst gewichtige boek, dat de vrucht is van een onderzoek van jaren, behandelt Aigrin de bronnen, de methodiek en de geschiedenis der hagiografie. Deze studie, door de auteur op bescheiden wijze aangediend: als een poging tot benadering van het probleem, door de realiteit der heiligheid gesteld, is een waarlijk uniek werk, dat in de toekomst onmisbaar zal blijken te zijn voor al degenen, die in ernst over de heiligen wensen te spreken.

De eerste les, welke men uit het werk kan trekken, is: dat slechts zeer weinige acta, passies, verhalen, legenden en heiligenlevens de toets van een serieuze kritiek kunnen doorstaan. Er is zelfs een tijd geweest — tot aan het begin van de 20e eeuw toe — toen geijkte rhetoriek en misbruik van het miraculeuze de plaats innamen van de hagiografische wetenschap. Al moeten we ons wel voor ogen blijven houden, dat die methode in waarde weinig verschilt van de huidige, waarbij, onder gebruikmaking van de meest indiscrete middelen der psychologie, roman- en filmkunst de levens der heiligen op hun manier uitrafelen. Wanneer we ons evenwel van nabij met een heilige bezighouden, moeten we doordrongen blijven van het besef: dat de heilige ons altijd zal ontsnappen, omdat hij een mens is, die zeer persoonlijke betrekkingen met de hemel onderhoudt, tegenover welke zelfs zijn vrienden vreemd zullen blijven staan. Onder inachtneming van deze reserve, welke men bevestigd kan vinden in het werk van René Aigrin, zullen we een paar boeken bespreken die ons in nauwer aanraking willen brengen met 't leven en de geestelijke betekenis van enkele van deze met God in zo innige betrekking staande schepselen. Hieronder volgen dan enkele boeken, die de laatste tijd vrij veel succes hebben geoogst.

Nog altijd houdt de vrome schrijfkunst zich gaarne bezig met de heilige Bernadette Soubirous. Er is enkele maanden gelegen een Bernadette verschenen van Michel de Saint-Pierre (Table Ronde, Parijs); een boek dat, onder het mom der populariteit, veel gewilde vulgariteit ten toon spreidt. De levensbeschrijving der heilige, welke mgr. Trochu (bij Vitte, te Lyon) het licht heeft laten zien, heeft gelukkig meer om het lijf. Mgr. Trochu is de erkende levensbeschrijver van de heilige pastoor van Ars. Hij heeft reeds de bewijzen van zijn kunde geleverd; zijn leven van Bernadette heeft hij dan ook geschreven op uitnodiging van mgr. Théas, de bisschop van Lourdes. Het is een ernstig, helder doordacht werk geworden, voorzien van overvloedig feitenmateriaal; een werk, dat men „bepalend" zou kunnen noemen. Ik kan de weinig directe, wat dorre en alledaagse stijl, waarin het is geschreven, niet waarderen, doch voor de rest heb ik er grote bewondering voor. Het is ontegenzeglijk het eerste boek over Lourdes en het onwetende, nederige en zwaar beproefde herderinnetje. Bijna honderd jaren hebben we erop moeten wachten, tot eindelijk een intelligente en gewetensvolle katholiek het geduld vermocht op te brengen om alle handschriften, brieven, archieven en stukken door te werken, om al die documenten te vergelijken en op hun echtheid te toetsen en bovendien om daarbij zichzelf geheel weg te cijferen. Met de grootste aandrang raad ik allen, die Lourdes liefhebben of het wensen te negeren, die het menen te kennen of te moeten becritiseren, aan van dit onvergelijkelijke werk van mgr. Trochu kennis te nemen.

Hetzelfde kan ik tot mijn spijt niet zeggen van een boek, dat Henri Pourrat onder de titel L' Exorciste (Albin Michel, Parijs) geschreven heeft over de priester Jean-François Gaschon. Deze priester is een halve heilige geweest uit Auvergne, iemand van boerenafkomst, levende in de tijd van de eeuwwisseling van de 18e en 19e eeuw; een veelbewogen tijdperk, toen de Kerk veel terrein moest prijsgeven in 't publieke leven, ofschoon Zij in het leven der zielen weer terrein terugwon. Die priester Gaschon is een gezond, sympathiek en energiek man geweest, zoals zoveel van onze plattelandspastoors. Maar terwijl mgr. Trochu alle dichterlijkheid ontwijkt, deze zelfs schijnt te vrezen, laat Pourrat — die overigens een voortreffelijk regionalistisch auteur is — zich gaan in de meest lyrische beschrijvingen van Auvergne; waar mogelijkerwijze het toerisme profijten van kan trekken doch dan toch slechts ten koste van de priester Gaschon. Het schijnt werkelijk heel moeilijk te zijn, over iemand anders te spreken zonder zichzelf erbij te betrekken.

De aartsvader Jacob is niet wat je noemt een „katholieke heilige". Hij is een koppig, gewiekst man geweest, geheel doordrongen van de hardheid, de vurigheid en de gloed der oud-testamentische wetten, en een hartstochtelijk minnend man; iemand die zich heeft bevonden op het snijpunt van hemel en aarde. Over hem is een boek geschreven door Jean Cabries: Saint Jacob, een uitgave van Plon te Parijs. Jean Cabries is 24 jaar oud, hij is protestant, geboren te Marseille en „Saint Jacob" is zijn eerste boek, een roman. In lange tijd heb ik niet met zoveel genot een boek gelezen. Toch beschrijft het slechts zeer getrouwelijk het levensverhaal van de zoon van de oude Isaac en de berekenende Rebecca, de dikke en slimme broer van Esau, de jager, de minnaar van de vurige Rachel, de echtgenoot van de koele Lea, de man van haar slavinnen ...... Hij heeft het verhaal niet geromantiseerd op de wijze van een Van der Meersch, noch gemoderniseerd op de wijze van Jean Anouilh. Hij heeft de geschiedenis herschapen (en ik leg bijzondere nadruk op dat woord) in een nieuwe, vaak grootse stijl, waarbij de schrijver voortdurend het evenwicht heeft weten te bewaren tussen zijn dichterlijke gaven, zijn christelijk geloof en zijn kennis van de bijbel, tussen de mens en God. „Saint Jacob" is daardoor niet zo maar een realistische roman. Het is een kunstige en goed doordachte roman over een veelbewogen leven, waarin God de meester is geweest en de mens de werker: en precies zo is eigenlijk ook òns leven. Als een in wezen en opzet christelijke roman gooit dit verbijsterende werk alle mogelijke gedurfde romantheorieën evenals alle mogelijke hagiografische opvattingen ondersteboven en desondanks kan het zich meten met romans en hagiografieën, welke men als klassiek aanziet. De christen heeft in dit geval de romancier in het volle bezit van zijn vermogens gesteld.

Tot slot ets over Louis Pauwels' biografie van Monsieur Gurdjieff (uitgeverij du Seuil te Parijs). Deze mijnheer Gurdjieff is een medeleerling geweest van Stalin in het seminarie van Alexandropol, omstreeks 1890, vervolgens Russisch agent in Tibet, handelaar in solaire energie in Moskou, magiër in Parijs, onder bescherming van Poincaré, samenzweerder te New York en tenslotte leider van de rijke esoterische groepen met de vreemdsoortigste vertakkingen, met onder andere de groep Thule, waar Hitler lid van is geweest, en de groep van de „abbaye" te Fontainebleau, waar Jouvet geregeld verscheen en waar ook Katherine Mansfield onder zeer dramatische en geheimzinnige omstandigheden gestorven is (Gurdjieff verklaart de overigens haar nooit te hebben gekend) en waar ...... Onder de gewillige slachtoffers van Gurdjieffs „leer" telt men een René Daumal, een romanschrijver, die de onvoltooide roman heeft nagelaten „Le mont analogue" (Gallimard, Parijs), de roman over zijn doodservaring; Luc Dietrich, eveneens verdwenen na ons een betoverende roman te hebben geschonken in „Le bonheur des tristesses" (uitgegeven door Denoël); Reweliotty, die de tijd niet heeft gehad om te schrijven ..... Louis Pauwels zelf, die in twee verontruste en verontrustende boeken, Saint Quelqu'un en Les petites communications (beide werken eveneens verschenen bij het Seuil te Parijs), zijn ervaringen heeft neergelegd en die zich te rechter tijd aan de duivelse kring van Gurdjieff heeft weten te onttrekken.

Het verschijnsel van een mens als Gurdjieff en zijn invloed op tienduizenden leerlingen zijn in een tijd als de onze vol nuchtere zakelijkheid en ongeloof eigenlijk onbegrijpelijk. En toch blijkt uit alles, dat deze fameuze kerel (ongeveer 5 jaren geleden in Parijs gestorven) met zijn laagheden, zijn hoogmoedigheid, zijn veeleisendheid, zijn bijzondere talenten en zijn ongelooflijke dreigementen nog altijd degenen blijft achtervolgen, die hem hebben gevolgd en voor wie hij bij zijn sterven slechts het meewarige woord over had: „Je vous laisse dans de beaux draps!"

Louis Pauwels — die, door de methodiek welke hij gebruikt, blijkt geeft nog geheel onder de ban van de meester te leven — heeft geprobeerd om aan de hand van persoonlijke herinneringen en de gegevens van anderen een dossier „pro en contra" Gurdjieff samen te stellen ...... Het geheel is angstaanjagend. Gurdjieff is noch een heilige geweest noch een koning-magiër. Hij was een kwaadaardige tovenaar, de bezitter (hij alleen weet, hoe hij er aan gekomen is) van enkele duistere geheimen die een ontstellende biecht misbruikt de dievel op behendige manier de naam van God voor zijn doel), geheimen die hij zich zeer duur liet betalen door een aantal bezielde geesten, die hun talent veel nuttiger hadden kunnen besteden als ze in dienst van het geloof aan Christus hadden gesteld. Maar de moderne wereld hecht meer aan tovenatrij dan aan heiligheid, zowel in de politiek als op het terrein van het religieuze: dat zijn overwegingen welke buiten de intenties van een literaire kroniek vallen .....

Televisie ontmaskert winkeldief

Villach. — Op een tentonostelling trachtte een bezoeker zich op slinkse wijze bij een stand verschillende waardevolle textielstoffen toe te eigenen. Terwijl hij daarmee nog druk doende was werd hij in zijn kuif gepikt door de politie. Die was gewaarschuwd door iemand, van wie de dief dit zeker niet verwacht had. Men was namelijk bezig een televisietest te maken van de tentoonstelling en de camera zwierf rond langs de verschillende stands. Het tentoonstellingsbestuur zat in een directiekamer rustig te kijken naar de kwaliteit van het beeld, toen men opeens de euveldaad voor het televisie-oog zag gebeuren. Een in de zaal geposteerde politieman kreeg snel een tip en zo zorgde het alziend televisie-oog voor een snelle arrestatie.

Teleurstelling werd hem te machtig

Udine. — Roem over het gehele land had Pietro Zanelli zich verworven door op alle mogelijke tentoonstellingen steeds de voornaamste prijzen tot zich te trekken voor zijn werkelijk voortreffelijke kazen. Plotseling ontstond er dezer dagen brand in Pietro's huis.

De politie stormde naar binnen, op enkele meters gevolgd door de brandweer en men vond de kazen-artist in tranen midden in de rook en de vlammen zitten. Honderd kazen, die Pietro de laatste maanden met grote vakmanskunst vervaardigd had, bleken nl. bedorven te zijn en dat had hij zich zó aangetrokken dat hij het hele huis maar in brand had gestoken en van de ellende vergat zelf het veld te ruimen.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1856

1956. Commissaris Bulle Bas daalde de treden af, terwijl zijn snikken en geklaag langzaam in het trapgat wegstierven. Tom Poes maakte zich gereed om nu naar binnen te gaan, toen hij opnieuw tegengehouden werd door enkele leden, die het clubgebouw verlieten. Dit keer waren het burgemeester Dickerdack en de ambtenaar eerste klasse Dorknopper.

De laatste vluchtte wenend voor de eerste uit en dat was geen wonder. Want het was duidelijk, dat de burgemeester boos was.

„Ik zal je krijgen!" bulderde hij. „Jarenlang heb je nu de stemming in mijn goede stad bedorven met je formulieren en je muf gedoe! Je hebt de overheid belachelijk gemaakt en je hebt me in alles tegengewerkt! Nooit kon ik eens iets leuks doen, nooit kon ik eens een aardig gebaar maken! Altijd heb je alles gesmoord met je geschrijf en je gepluis! Maar nu heb ik er genoeg van!"

„Ik heb zo'n spijt!" riep de heer Dorknoper wenend. Tom Poes wachtte echter niet hoe dit zou aflopen. Hij stapte de grote zaal binnen keek rond, op zoek naar professor Sickbock. Deze zat gebroken op de grond, naast een stapel gebroken plastic-harten, terwijl achter hem de markies de Cantecler en de kruidenier Grootgrut elkander hoofdcshuddend aanzagen. De beide heren waren, evenals de andere leden, weer in het bezit van hun eigen hart gesteld, ze waren het er over eens dat het maar weinig verschil maakte. „Ik begrijp niet, waar al die drukte toe dient!" sprak de markies. „Parbleu! Kunsthars of levend organisme — het is allemaal gelijk!"

„Precies mijn idee!" sprak de ander...... „ik wordt hier niet heet of koud van! Maar als U nu mijn fijne vleeswaren neemt, zou U het verschil wel degelijk proeven, markies! Ik zal U eens ham sturen!"

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

33

Toen — en het viel onmogelijk te zeggen, wanneer het moment van de overgang daar was — hield Mars op, een planeet te zijn, die door het wereldruim zweefde en werd in plaats daarvan uitsluitend nog een ver landschap. Woestijnen en oasen snelden beneden voorbij; de Syrtis Major kwam en was gepasseerd, voordat Gibson tijd had om die „grote zandbak" te herkennen. Ze waren nog vijftig kilometer hoog, toen er het eerste teken kwam, dat de lucht rond hen zich verdichtte. Een zwak en ver zuchten dat nergens vandaan scheen te komen begon de cabine te vullen. De dunne lucht rukte aan hun als een projectiel voortsnellend toesel maar haar kracht zou snel toenemen — tè snel, wanneer hun koers verkeerd genomen was. Gibson kon de weerstand voelen stijgen, naarmate het toestel vaart minderde. Het gefluit van de lucht was nu zo luid, zelfs door de geïsoleerde wanden heen, dat het moeilijk zou zijn geweest om normaal met elkaar te spreken.

Dit scheen een hele tijd zo te duren, hoewel het ook slechts enkele minuten geweest konden zijn. Eindelijk stierf het weeklagend geluid van de wind langzaam uit. De straaljager had al zijn overtollige vaart door de weerstand van de lucht verloren. Het vuurvast materiaal van zijn neus en messcherpe vleugels zou vlug van vuurrood tot dofrood zijn afgekoeld. Het kleine toestel was nu eenvoudig een snel zweefvliegtuig, dat met een snelheid van minder dan duizend kilometer per uur over de woestein vloog, zijn koers bepalend op het radiobaken van Port Lowell.

Gibson ving de eerste glimp van de nederzetting op, toen hij aan de horizon, tegen de donkere achtergrond van de Aurorae Sinus, een klein wit stipje ontwaarde. De piloot liet zijn toestel, scherp fluitend, een grote boog naar het zuiden beschrijven, hoogte en snelheid verliezend. Toen de straaljager zijn landingsmanoeuvre begon, zag Gibson even een zestal ronde koepels, die dicht bij elkaar stonden. Toen de grond naar hem omhoog scheen te stijgen, voelde hij een reeks zachte schokken en daarna rolde de machine zachtjes uit en stond stil. Hij was op Mars. Hij had bereikt, wat voor mensen in de oudheid een beweeglijk rood licht temidden der sterren was, wat voor de mensen van amper een eeuw geleden een raadselachtige en volkomen onbereikbare wereld was geweest — en wat nu de grens der mensheid was.

„Daar is een heel comité van ontvangst," merkte de piloot op. „Al de transsportvlooien zijn er op uitgetrokken om ons te zien. Ik wist niet, dat ze zoveel voertuigen beschikbaar hadden!"

Twee kleine, plompe wagens met heel brede ballonbanden waren aan komen rennen om hen af te halen. Ze hadden elk een onder druk staande stuurcabine met plaats voor twee passagiers, maar een dozijn passagiers had kans gezien om zich door de kleine wagentjes te laten vervoeren door zich aan voor dit doel bestemde handvaten vast te grijpen. Achter hen aan kwamen twee grote halfspoor bussen, eveneens vol toeschouwers. Gibson had niet zo'n toeloop verwacht en begon een korte speech voor te bereiden.

„Ik veronderstel, dat u nog weet, hoe die dingen te gebruiken," zei de piloot en haalde twee gasmaskers te voorschijn. „Maar u hoeft ze enkel maar een minuutje te dragen, bij het overstappen op de Vlooien." (De wàt? dacht Gibson. O, natuurlijk, die kleine wagentjes zouden wel de befaamde „Zandvlooien" van Mars zijn, het algemeen op de planeet in gebruik zijnde vervoermiddel.) „Ik zal ze u aandoen. Zuurstoftoevoer in orde? Juist — daar gaan we dan. Het zal in het begin misschien wel een beetje 'n raar gevoel zijn."

De lucht ontsnapte langzaam en sissend uit de cabine, totdat de lucht binnen en buiten van gelijke druk was. Gibson voelde de huid van hoofd en handen onaangenaam tintelen. De atmosfeer rondom hem was nu dunner dan op de top van de Mount Everest. Het had drie maanden van langzaam acclimatiseren op de Ares en al de hulpmiddelen der moderne medisch wetenschap gekost om hem in staat te stellen om op Mars uit te stappen met geen andere bescherming dan een gewoon zuurstofmasker.

Het was vleiend dat er zoveel mensen gekomen waren om hem te begroeten. Het kwam natuurlijk niet vaak voor, dat Mars een zo belangrijk bezoeker verwachten mocht, maar hij wist dat de kleine nederzetting het te druk had voor officeel gedoe.

Dr. Scott dook naast hem op en droeg nog steeds de grote metalen trommel, waar hij gedurende de hele overtocht zo voorzichtig mee omgesprongen was. Toen ze hem zagen, kwam er een groep kolonisten aanrennen, negeerde Gibson volkomen en verdrong zich om Scott. Gibson kon hun stemmen horen, zo vervormd in die dunne lucht, dat je ze nauwelijks kon verstaan.

„Blij u terug te zien, dokter! Kom — laat ons dat dragen!"

„We hebben alles gereed gemaakt en er zijn tien gevallen in het ziekenhuis, die er nu al met smart op wachten. Binnen een week zullen we weten, of het middel werkelijk zo goed is."

„Kom — stap in de bus en dan praten we later."

Voordat Gibson besefte, wat er gebeurde waren Scott en zijn kostbare last verdwenen. Het schrille gehuil van een zware motor weerklonk en de bus reed in volle vaart naar Port Lowell, Gibson achterlatend met het gevoel, dat hij in zijn leven nog niet zo'n flater gemaakt had.

Hij was het serum geheel vergeten. Voor Mars was de aankomst daarvan van oneindig veel groter belang dan een bezoek van welke romanschrijver ook en al was hij op zijn eigen planeet ook nog zo bekend. Het was een les, die hij niet zo gauw meer zou vergeten.

Gelukkig was hij niet geheel verlaten — de Zandvlooien waren er nog. Een van de passagiers stapte uit en liep vlug op hem toe.

„Meneer Gibson, ik ben Westerman van de Times — van de Mars-editie namelijk. Ik ben erg blij, u hier te zien. Dit is —"

„Henderson van de havendienst en belast met de zorg voor aankomende reizigers," viel een lange man met een lang en scherp besneden gezicht hem in de rede, en het was duidelijk, dat hij zich ergerde, dat de ander hem voor geweest was. „Ik heb ervoor gezorgd, dat uw bagage zal worden opgehaald. Stapt u maar in."

(Wordt vervolgd).

Punctueel man met vacantie

ADENAUER zoekt ontspanning in wandelingen langs „Philosophenweg"

Het is vacantietijd, ook voor de West-Duitse regering. Dat bleek bij de sensationele verdwijning van dr. Otto John, het hoofd van de West-Duitse politieke inlichtingendienst, toen allerlei ministers uit hun diverse „Kurorte" moesten worden opgetrommeld. Eén kwam er niet en dat was bondskanselier Adenauer. De „eminence grise" van de bondsrepubliek, die slechts enkele maanden jonger is dan Sir Winston Churchill, verblijft in Bühlerhöhe, tussen Straatsburg en Baden-Baden. Vooral van socialistische zijde werd het hem zeer kwalijk genomen, dat hij na het bekend worden van het geval John niet terstond naar Bonn is teruggekeerd. Maar dat was niet nodig. Adenauer heeft een kleine staf van medewerkers meegenomen, die onder leiding staat van de directeur van zijn kabinet, „Regierungsdirektor" Kilb, en die door een directe telefoonlijn in voortdurende verbinding staat met Bonn.

Het is Adenauer's eerste vacantie zonder zijn dochter Lotte, die enkele maanden geleden in het huwelijk is getreden. Lotte had de leiding van de huishouding van de bondskanselier en zij vergezelde haar vader bij zijn reizen naar het buitenland en ook bij zijn vacanties in Bühlerhöhe.

Nu is een jongere dochter van Adenauer in haar plaats gekomen en dat is ook de enige wijziging in de wijze, waarop de West-Duitse regeringsleider zijn vacanties pleegt door te brengen. Elk jaar betrekt Adenauer dezelfde appartementen en elk jaar geniet hij van de vergezichten over de Elzas.

Als het weer zulks toelaat onderneemt hij elke dag een wandeling, slechts vergezeld door zijn dochter en — op enkele passen afstand — door twee rechercheurs, die over z'n persoonlijke veiligheid waken. De beroemde „Philosophenweg" door de prachtige bossen geniet Adenauer's speciale voorkeur.

De bondskanselier is een punctueel man, ook op vacantie. Elke morgen om acht uur neemt hij aan het ontbijt de ochtendbladen uit Baden-Baden in ontvangst. Op vaste uren telefoneert hij naar Bonn. Maar overigens is Adenauer een bescheiden gast.

Hij gebruikt zijn maaltijden doorgaans op zijn kleine zitkamer en houdt niet van opschudding en publiek vertoon als welke andere „Kurgast" ook. De directeur van het Kurhaus zei: „Men merkt wel eens, dat het een hele drukte is, als de bondskanselier bij ons is, maar je merkt hem nauwelijks".

Nando en Siki kwamen, zagen... en vlogen terug!

Kleine punten-zege voor Diamante Negro (Papa)

Willemstad. — Het boksfeest van Zaterdagavond, dat wij in onze editie van Vrijdag aankondigden, is enigzins een débacle geworden. Nogmaals is het gebleken, dat een neutraal goed-georganiseerd bokscomité een der noodzakelijkste vereisten is, wil de bokssport hier nog enige kans van slagen hebben. Wij leggen hier vooral de nadruk op „NEUTRALE", aangezien het van algemeen belang is, dat deze commissie zal bestaan uit personen zonder belangen van welk aard dan ook, noch voor Promotor Fraites, noch voor Promotor Cardoze, of welk andere Promotor dan ook, die in de toekomst zijn intreden zal doen in de locale bokssport.

Promotor Johan Stefania van Aruba was met de heer Cardoze overeengekomen over de prijs, waarvoor zijn boksers hier zouden uitkomen. Toen de boksers echter hier aankwamen, hebben zij Zaterdagmiddag te kennen gegeven niet voor deze prijs te zullen boksen. Sugar Boy Nando vroeg er ƒ 200.— bij, terwijl Battling Siki het dubbele vroeg van het bedrag, dat van te voren mondeling was overeengekomen.

Wij keuren het gedrag van de beide boksers af, doch geven ook enigszins de schuld aan de C.B.C., die immers alvorens het doen overkomen van de boksers een getekend contract had moeten hebben. Indien dit zo ware geweest, zouden de beide boksers zich aan schorsing hebben bloot gesteld, doch nu dit niet het geval is, mag dit gebeuren voor de locale promotor slechts weer als een les zijn voor de toekomst.

Hoofdschotel tussen Diamante Negro (Papa) en Hugh Servile

Deze partij duurde ruim tien ronden. In de eerste ronde was het Papa die de toon aangaf en met enige goede treffers Serville enige malen goed wist te vinden. De tweede, derde en vierde ronde brachten een gelijk opgaande strijd met nu Papa, dan Hugh in de meerderheid. Het ontwijken van Papa was goed en Hugh's reactiesnelheid zeer hoog, doch zijn punches niet hard genoeg voor de sterke Papa. In de zevende ronde gaf Diamante Negro enige tekenen van moeheid en vooral in deze ronde was Serville de meerdere. In ronde acht en negen vergaarde de Trinidadiaan enige punten, terwijl de tiende ronde een felle eindstrijd bracht, daar beide boksers hun heil nu gingen zoeken in een finishing punch.

Deze liet echter tot het einde op zich wachten en het werd een kleine puntenoverwinning voor Diamante Negro (alias Papa)).

Revanche tussen Young Tunney en Kadu

Ongeveer een maand na hun gevecht, dat eindigde in een draw, zagen de beide boksers zich Zaterdagavond opnieuw tegenover elkaar geplaatst en ofschoon dit enigszins de wens was van vele boksliefhebbers, kwam het gevecht slechts tot stand door een samenloop van omstandigheden, zoals reeds eerder genoemd.

De eerste ronde werd besteed om elkaars conditie af te tasten. De tweede ronde bracht een in het begin zeer agressieve Kadu, die zijn tegenstander met rake slagen goed bewerkte. Tuney herstelde zich echter en de rollen werden omgekeerd. Het was nu Kadu, die incasseerde en zelfs tegen de grond ging. Enigszins groggy stond hij op en kreeg weer te kampen met de heftige vuisten van Tunney. Nog bijtijds bracht de gong redding en mocht hij naar zijn hoek terug.

Het bleek echter uitstel van executie, want direct werd hij na een regen van slagen weer gevloerd en ging hij languit op het canvas liggen. Tot ieders verbazing stond hij weer op, doch men voelde het einde van Kadu nabij.... Nog amper waren zijn voeten plat tegen de grond, of Tunney hielp hem ten tweede male met een harde rechtse naar het canvas terug. Versuft bleef hij zitten, doch kon niet meer opstaan en toen referee Mitchell was uitgeteld, had Young Tunney verdiend gewonnen door K.O. Toen Kadu onder was en referee Mitchell begon te tellen, had Young Tunney zich niet naar de „neutrale hoek" teruggetrokken, wat in het geval van „knockdown" zeker door een referee aan de boksers gezegd moet worden.

Edgar Booi sloeg Paals

Deze vierronder is verlopen in het voordeel van Edgar Booi. Vooral in de tweede en vierde ronde was hij meer in de aanval en Paals moest meermalen kennis maken met Booi's mokerslagen. Met een kleine puntenoverwinning voor Edgar Booi, een jonge veelbelovende bokser was de beslissing van de jury juist geweest.

Emmastad. — In ons uitgebreid verslag Zaterdag van de Asiento Tafeltennis kampioenschap hebben wij abusievelijk de uitslag van de heren veteranen finale niet verweld. Deze finale ging tussen de heren J. Hendriks en P. van Dijck en werd door eerstgenoemde gewonnen in twee games.

Aan „Veteraan" Jan Hendriks onze (late) gelukwensen!

Van de Curacaose sportvelden

Toen promotor Cardoze niet wilde ingaan op de prijzen van Nando en Siki, werden beiden Zaterdagavond nog op het vliegtuig gezet en keerden terug naar Aruba, allemaal op kosten van de Curaçao Boxing Club. Indien alles echter van te voren was georganiseerd en besproken, dan zou dit zeker niet zo gebeurd zijn. De heer Stefania verklaarde ons, dat hij zowel Nando als Siki nooit meer op Aruba tussen de touwen zal laten verschijnen, tenminste zolang hij daar als Promotor optreedt. Wij vinden dit een drastische maatregel van de heer Stefania, doch zijn het volkomen met hem eens. Immers alleen hierdoor kan er orde komen in de locale bokswereld.

Regen spelbreker in postduivenvlucht

Willemstad. — „Curaçao" hield gisteren haar vijfde wedvlucht voor jonge vogels van Bonaire. Wegens het zeer slechte weer bleven de prestaties ver beneden het normale en kwamen vele goede duiven te laat. Desondanks waren de verliezen gering. Als bijzonderheid kan nog worden gemeld, dat de „meeuw" wederom als eerste arriveerde met twee minuten voorsprong, doch wegens (18 minuten) „dakzitten" niet kon worden geconstateerd.

Helaas een veel voorkomende kwaal van jonge vogels, vooral bij dergelijke weersomstandigheden.

De uitslagen waren als volgt:
1-3-5 Gebr. Goilo.
2. A. J. Betz.
4-6 H. Prins.

De stand om het hokkampioenschap is thans als volgt:
1. A.J. Betz 529 pnt. alg. gem. 21,16.
2. Gebr. Goilo. 378 pnt. alg. gem. 18.90.
3. H. Prins 513 pnt. alg. gem. 11,93.

Willemstad. — Ook de Vereniging van Postduivenhouders „De Sneivlucht" hield de eerste uit een serie van 5 wedvluchten voor jonge duiven gevlogen vanaf Bonaire. 11 Liefhebbers namen aan deze wedvlucht deel, met een totaalaantal van 92 duiven.

De uitslag was als volgt:
Comb. Anemaet-de Boef, 1, 2, 4, 10, 26
Van Lit, 3, 5, 7, 11, 18, 30, 31
Gebr. Rober, 6, 12, 15
Hofmans, 8, 20, 21, 23, 25
Jolen, 9
Zieck, 13, 14, 19, 27
Boelhouwer, 16, 28
Paulina, 17, 24, 29
Vis, 22

De stand na deze eerste wedvlucht is:

Voor het *Kampioenschap „Onaangewezen vogels"*

Comb. Anemaet-de Boef	198	punten
Van Lit	185	„
Gebr. Rober	159	„
Hofmans	133	„
Zieck	136	„
Paulina	100	„
Boelhouwer	92	„
Jolen	80	„
Vis	46	„

Voor het *Kampioenschap „Aangewezen vogels"*

Van Lit	95	punten
Jolen	80	„
Gebr. Rober	72	„
Zieck	69	„
Vis	46	„
Hofmans	39	„
Boelhouwer	31	„

Voor de *„Three Horses Beer beker"*

Van Lit	190	punten
Comb. Anemaet-de Boef	185	„
Zieck	143	„
Gebr. Rober	87	„
Hofmans	87	„
Jolen	80	„
Boelhouwer	61	„
Paulina	59	„
Vis	46	„
Willems	23	„
Trappenberg	13	„

De hoogstgemiddelde snelheid op deze wedvlucht behaald was 1040,430 meter per minuut.

Europese roeikampioenschappen
Russen in alle nummers de sterkeren

Amsterdam. — De gisteren gehouden finales van de dames-roeiwedstrijden om het Europees kampioenschap hadden de volgende uitslagen:

Gestuurde vier: 1. **Rusland,** 3 min. 37.8 sec.; 2. Nederland; 3. Groot Brittannië; 4. Tsjechoslowakije.

Skiff: 1. **Rusland** — Roza Chumakova; 3 min. 48.1 sec; 2. Oostenrijk — Eva Sika; 3. Nederland — Agnes Reuter; 4. Polen — Iwona Jezierska.

Quadruple skull: 1. **Rusland** 3 min. 2.7 sec.; 2. Oostenrijk; 3. Nederland; 4. Duitsland.

Double skull: 1. Rusland 3 min. 33.9 sec.; 2. Duitsland; 3. Tsjechoslowakije, 4. Polen.

Achten: 1. Rusland 3 min. 14.5 sec.; 2. Roemenie; 3. Nederland; 4. Frankrijk.

Uit de uitslagen blijkt wel dat de Russische roeisters verre superieur waren en allen nummers wonnen waarbij zij bovendien steeds nieuwe baanrecords vestigden.

Mexico slaat Canada

Mexico. — De eerste twee enkelspelen vn de Daviscup ontmoeting Mexico—Canada voor de halve finale in de Amerikaanse zone, werden gewonnen door de Mexicanen, zodat Mexico met 2—0 leidt.

Om de Marinekampioenschappen
Athletiek hoogtepunt van het tournooi

Willemstad. — Gisteren zijn de wedstrijden om de Marine kampioenschappen Ned. Antillen voortgezet en beeindigd met een serie athletiekwedstrijden, die behoorlijke resultaten opleverden voor wat betreft de gemaakte tijden. Ongetwijfeld vormden deze wedstrijden het hoogtepunt van het tournooi.

De gedetallieerde uitslagen luidden als volgt:

[illegible] m. hardlopen

1. Mar. III Broens 12.15.1
2. Korp Vliegtuigmaker [illegible]hrs 12.21,3
3. Mar. I Klok 12.26.2

Kogelstoten

1. Mar. I Aartsen 9,54 m.
2. Kwartiermeester Strijk 9,43 m.
3. Korp der Mar. v. Bergen Henegouwen 9,40 m

Mar. I Rebel heeft buiten mededinging meegedaan en heeft een nieuw marine record gevestigd, nl. 13,15 m.

Hoogspringen

1. Telegrafist I Prud'homme de Lodder 1,60 m.
2. Mar. II Beeksma 1,55 m.
3. Mar. III Tennebroek 1,50 m.

Handgranaatwerpen

1. Telegrafist 1 Nieuwenstraten 19,1 sec. en 50,33 m.
2. Mar. I Lamers 15.1 sec. en 46,75 m.
3. Mar. I Oskam 23,3 sec. en 50,80 m.

Speerwerpen

1. Telegrafist I. Prud'homme de Lodder 42,58 m.
2. 2e Lt. der Mariniers Celbach 34,42 m.
3. Tel. I Nieumeijer 31,33 m.

Dezer dagen is in Den Haag wederom de Jacob Marisprijs uitgereikt voor het beste schilderstuk. De gelukkige was ditmaal Jan van Heel met het olieverfschilderij „Poppen".

Aruba Jrs. door Sithoc geslagen
Bernadina scoort doelpunt van het jaar!

Willemstad. — Toen Zaterdagavond scheidsrechter Visser floot voor het begin van de wedstrijd hadden de elftallen zich in de volgende opstelling opgesteld: Versterkt Sithoc: Minguel, Kwidama, Agatha, Matrona, de Geus, Giribaldi, Testing, Kripps, Schoop, Jansen en Piternella. Het versterkte Aruba Jrs. elftal was als volgt: Tromp, La Rosa, Kemp, Pieters, Molina, Romero, Brion, Bota, Rodriguez, J. Palm en Martinez.

Beide elftallen kwamen direct na aanvang met enige aanvallen, doch het bleek dat het niet een zeer spannende wedstrijd zou worden. Even na het begin was het Ibi Schoop, die ver naar voren gekomen een kans te niet deed door van dichtbij precies in Tromp's handen te schieten. Aan beide kanten probeerde men het met enige aanvallen, doch deze bleken niet gevaarlijk genoeg. Het was nu de linksbuiten van Aruba, die de Rode doelman wilde beproeven met een verre bal, deze stuitte echter tegen de lat en op het nippertje waren de Collegemannen aan doorboring ontsnapt. De aanvallen van Sithoc waren enigszins gevaarlijker dan die van de tegenstanders, doch voorlopig bleven de doelpunten uit. De Rode voorhoede was deze avond niet zoals gewoonlijk en vooral Kripps en Schoop speelden beneden hun normale peil. Testing echter was meer in vorm en wist eenmaal met een prachtschot de Sithoc-aanhang op de tribunes in te vroege verrukking te brengen, ... want de bal ging out. Ook Aruba liet zich echter niet onbetuigd en meerdere aanvallen werden ondernomen, doch de Sithoc-achterhoede, waarin vooral uitblonken Matrona, Giribaldi en Kwidama wist een hechte muur te vormen, waarop de Arubaanse aanvallen keer op keer te pletter sloegen. Met een 0—0 stand kwam de pauze en dit was ongeveer een juiste verhouding van de sterkte der elftallen.

In de Sithoc-gelederen werd Kripps vervangen door Bernadina. Enige schoten van Brion en Kemp gingen naast en over, terwijl Minguel op prachtige wijze wist te redden toen een gevaarlijke bal op hem werd gelost. Bij een der Arubaanse aanvallen was het nu Agatha, die wonderlijk redding wist te brengen door het doelmond schoon te vegen. Een hard schot van Enchi Jansen werd door de goed-spelende Tromp keurig gevat en even later een schot van La Rosa van dichtbij door Keeper Minguel, die niet wilde onderdoen voor zijn Arubaanse collega. Het was een mooi combinatiespel, dat het eerste doelpunt van Sithoc was voorafgegaan. Het leer was bij Jansen, die doorgaf aan Testing en deze plaatste op de voeten van Bernadina, die keeper Tromp kansloos passeerde: 1—0. Het spelpeil zakte nu zienderogen en ofschoon het reeds te voren niet van groot gehalte was werd het nu met de minuut slechter. Er bestond weinig verband en de moeheid deed zich gelden.

Nog even kwam een opleving in het spelbeeld en wel vlak voor het einde, toen Giribaldi een prachtvoorzet gaf naar Bernadina. Deze was enigszins uit positie, doch herstelde zich en zonder zich ook maar even te bedenken scoorde Bernadina het doelpunt van het jaar. Zodoende had versterkt Sithoc de strijd met 2—0 gewonnen. De overwinning van de Roden is zeer zeker verdiend, daar hun aanvallen beter en gevaarlijker waren dan die van Aruba Jrs. doch 2—0 is wel enigszins geflatteerd en een verschil van één punt zou de krachtsverhouding beter hebben weergegeven.

Het publiek was voor deze wedstrijd niet zeer groot te noemen. Scheidsrechter Visser, die reeds twintig jaar het fluitje hanteert, begon te werken aan zijn zilveren jubileum.

Versterkt Subt bindt Aruba Jrs. aan zegekar

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Het versterkt Subt-elftal verscheen in de volgende opstelling: Hato, de Lannooy, Koolman, Vlinder, Chatlein, Giribaldi, Heiliger, Daal, Bisentini, Gomez en Daal (J.C.). De Blauw-gelen, deze middag spelend in blauwe broek en gele trui gingen direct over tot de aanval en de eerste kopbal van Bisentini, uit een voorzet van Heiliger, werd door keeper Hernandez gekeerd. Het spel was nu tamelijk snel, doch veel voetbal van klasse kregen wij niet te zien.

Een corner genomen door Daal (J.C.) werd door Heiliger over gekopt. De Arubanen namen nu de aanval over en Hato kreeg het zwaar te verantwoorden, toen een verre bal door hem op het nippertje kon worden gekeerd. Na negen minuten spelen brak de vlugge Gomez door en de verbijsterde Hernandez moest achter het net vissen. Het scheen dat deze goal het spelpeil aanmerkelijk deed zakken, daar aan beide kanten nu niet veel meer werd gepresteerd.

Bij een mooie kopbal van Rodriguez was het weer onze nationale doelman, die redding wist te brengen. Bij een free-kick voor Curaçao, was het Gomez, met de rug naar het doel gekeerd, die een trekbal nam, doch het leer kaatste tegen de paal en het gevaar was geweken. De Arubanen ondernamen enkele aanvallen en bij een dezer attaques moest Hato een noodsprong doen, waardoor de bal tot corner werd verwerkt. Giribaldi kwam aanzetten, geheel van links, passeerde enkele spelers en gaf een prachtvoorzet naar binnen, keeper Hernandez was reeds gepasseerd, Heiliger wilde koppen, doch miste jammerlijk een goede kans om de voorsprong te vergroten. Een gevaarlijke aanval voor Curaçao leverde niets op, daar de meeste voorhoedespelers zeer slecht schoten. Ook linksbuiten Daal (J.C.) verknoeide vele kansen van de Curaçaose voorhoede, door keer op keer in buitenspelpositie te staan. Tot bij de rust kwam er geen verandering in de stand en na de pauze kregen wij hetzelfde smakeloos spelletje te zien. Na tien minuten spelen kwamen de Arubanen sterk opzetten en Hato kon slechts zijn lichaam de baan van de bal onderbreken. Enige aanvallen volgden aan weerszijden, met die van Curaçao een beetje gevaarlijker doch door slecht afwerken en slordig schieten kwamen er voorlopig geen doelpunten. Er werden nu enige veranderingen aangebracht in het Curaçaose team. Bernadina kwam in de plaats van Daal (Subt), Adoptie voor Chatlein en Jansen voor Daal (J.C.).

Na zeven en twintig minuten spelen kregen de Blauw-witten een free-kick even buiten het strafschopgebied. De bal ging langs de spelers doch met een krachtige sprong bracht onze doelman redding. Even later kreeg Bernadina een scoringskans, doch bewerkte de bal met de hand, op enige meters voor de open doelmond.

Het was Bisentini, die ofschoon deze middag niet schotvaardig, ongeveer zes minuten voor het einde de stand vergrootte. Even buiten de witte lijn kreeg hij de bal toegespeeld en schoot hard in. Via het lichaam van een geblesseerde Arubaan, die gebukt zat voor het doel, deed de bal het net trillen en Subt leidde met 2—0. Nog even probeerden beide elftallen met enige aanvallen, doch de twee sterren van deze middag de Lannooy en Kemp voorkwamen erger. En toen het eindsignaal van de scheidsrechter klonk, had Subt dezelfde cijfers behaald als Sithoc. Het publiek was in ruime mate opgekomen voor deze wedstrijd, die toch niet is geworden wat wij ervan hadden verwacht. De arbitraire leiding berustte bij de heer van Rosberg als gewoonlijk in goede handen en hij werd „geassisteerd" door Staphorst en Hennep.

KLM-vliegtuig boven Noordzee vermist

's Gravenhage. — Tussen New York en Amsterdam wordt een Douglas DC-6 van de K.L.M. met 21 inzittenden aan boord vermist. Het laatste radiocontact met het vliegtuig was om 11.32 G.M.T. (07.02 uur Ant. tijd) tot stand gebracht, toen het zich op ruim 30 km ten Noordwesten van Amsterdam bevond. De schepen zijn gewaarschuwd naar het vermiste toestel uit te kijken.

Volgens de opgegeven positie zou de machine zich dus bevonden hebben ongeveer ter hoogte van Egmond aan Zee, een kilometer of vijf buiten de Nederlandse kust.

Sovereigns voor pennies

Londen. — Een bekend man uit de Engelse show-wereld, Tom Hearn, is op 75-jarige leeftijd gestorven. Hij trad veel op en had dan de vriendelijke gewoonte zo nu en dan eens enkele biljetten van vijf pond onder zijn toehoorders uit te delen. Het mooiste staaltje dat hij eens uithaalde, was het volgende: een hele lange regenachtige dag stond hij op London Bridge in het drukke voetgangersverkeer. Zijn enige bezigheid was toen te trachten gouden muntstukken (sovereigns) te verkopen voor een penny. En laat hij er die hele dag niet in geslaagd zijn de voorbijgangers er van te overtuigen, dat zijn sovereigns werkelijk echt waren! Geen penny kreeg hij er voor.

Kalimpong. — Volgens berichten, die Kalimpong (India) bereiken, is de eeuwenoude verzameling van Tibetaanse en Chinese kostbaarheden uit het ingestorte paleis van de Pantsjen Lama weggespoeld.

In Sjigatse, de zetel van de Pantsjen Lama, zijn meer dan 400 huizen door de inwerking van het overstromingswater ingestort.

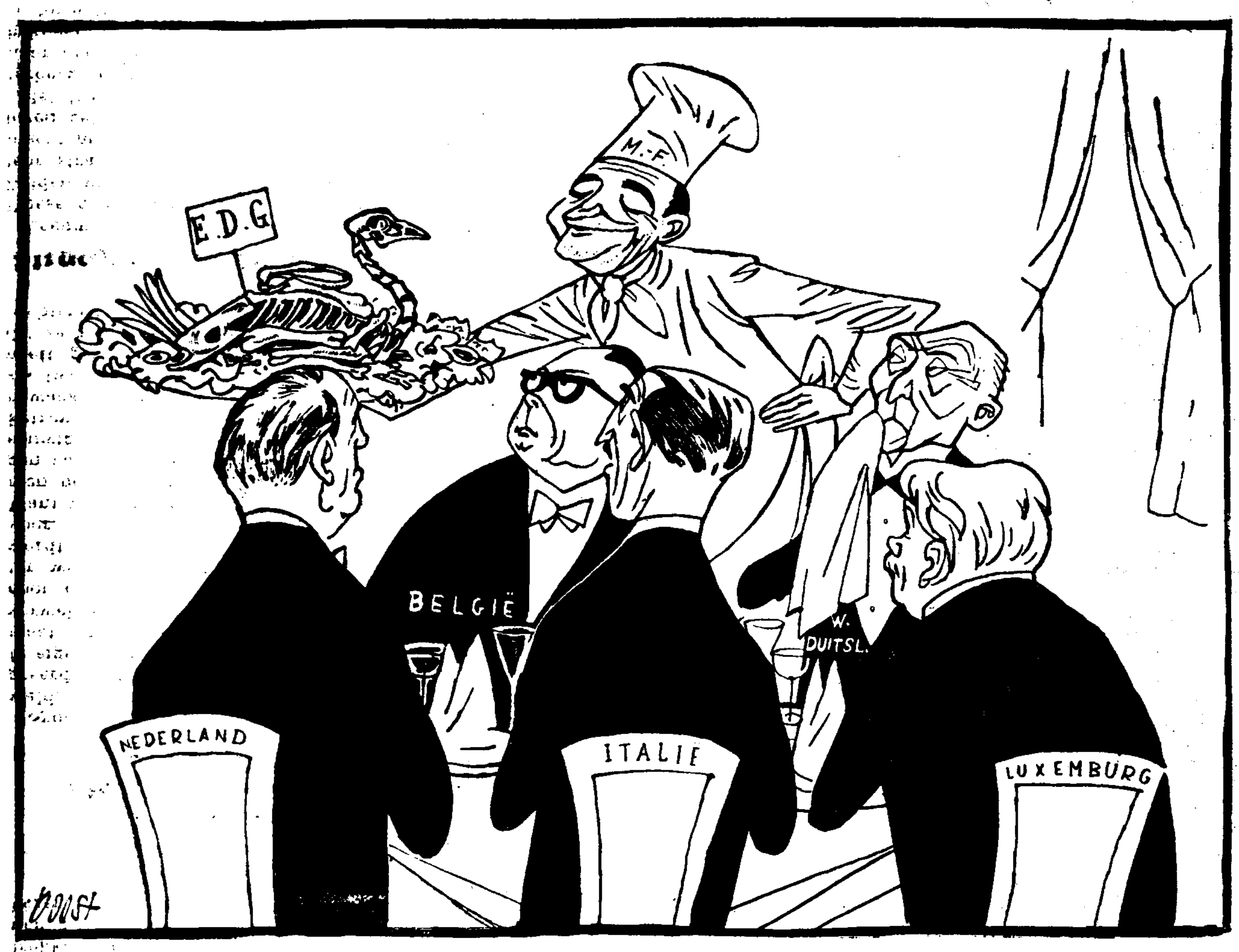
Staten van de Nederlandse Antillen.

Vergadering op DONDERDAG, de 26ste Augustus 1954, des avonds 8.30 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Advies van de 1ste, 2de en 3de Vaste Commissie van 17 Augustus 1954 op de brief dd. 21 Juli 1954 No. S-3276 van de wnd. Gouverneur van de Nederlandse Antillen, Hoofd der Landsregering, houdende het verzoek in kennis te worden gesteld van het besluit der Staten ten aanzien van de aanvaarding van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden.

De Griffier,
VAN WEEL.

Poularde de Bruxelles à la Mendès—France

RCA verbrijzelt Dakota's kampioens illusies

In laatste minuut scoorde R.C.A. winnende goal

O'stad. — Het zat de Dakotanen op het R.C.A. terrein te Solito niet mede. Na een harde en spannende strijd waarbij Dakota zeker niet voor de R.C.A.-ers onderdeed moesten zij in de laatste minuut van een warme levendige strijd een nederlaag incasseren, een nederlaag welke door een weinig actie voorkomen had kunnen worden want was keeper Wiersma toen de R.C.A. middenvoor de bal van Jansen toegespeeld kreeg tijdig uit zijn doel gekomen, de laatste goal zou voorkomen zijn geworden. Deze nederlaag van Dakota zou hen wel eens het kampioenschap kunnen kosten en Hollandia dat niet speelde klom tot de bovenste treden van de kampioensladder met 2 punten meer dan de geelhemden.

Na ongeveer 8 minuten spelen nam R.C.A. onverwachts de leiding toen bij een der aanvallen Pedro Brokke een verre voorzet gaf, die linksbuiten Jansen de kans gaf de bal te bemachtigen en met een hard en laag schot gaf hij keeper Wiersma het nakijken voordat de toesnellende Dakotabacks hun defensieve taak konden volbrengen. (1-0 voor R.C.A.).

Van de Arubaanse Sportvelden

Het spel der R.C.A.-ers had een meer open karakter en de voorzetten van rechts en links stichtten herhaaldelijk verwarring in de Dakota defensie. Het was keeper Wiersma, die enige malen door snel reageren redding bracht, terwijl tot twee maal toe de R.C.A. linksbuiten rakelings over de lat schoot. Na ruim 20 minuten spel brak de Dakotalinksbuiten snel door en zijn keurige voorzet belandde bij de middenvoor Williams, die hard tegen de paal knalde, waardoor keeper Aponte zich zelf kon feliciteren. Het was echter uitstel van executie, want nog geen drie minuten later had de middenvoor Williams met een hard schot van binnen het doelgebied keeper Aponte geen schijn van kans gegeven. 1—1. De strijd werd steeds levendiger en het publiek kon daarvan met volle teugen genieten. Even voor het verstrijken van de eerste helft was het linksbinnen Patricio Dijkhof die het leer onder contrôle kreeg en tussen enige Dakotaspelers door schoot de bal langs de verrastte Wiersma in het Dakotadoel kon schieten. ((2—1).

Na de hervatting liet Dakota haar korte spel meer varen en werden de buitenspelers meer in de strijd betrokken. De kleine Dakotarechtsbinnen glipte alleen door de R.C.A. gelederen en op de hielen gezeten door de R.C.A. backs gaf hij keeper Aponte geen kans. (2—2). Met veel elan werd daarna om het winnende doelpunt gestreden. In de laatste minuten kwam R.C.A. meer in de aanval en na een voorzet van Jansen belandde het leer bij Ponson, die hard en laag inschoot, Wel trachtte Wiersma de bal nog te stoppen, maar via zijn handen verdween het leer in het Dakotadoel. 3—2. Even later klonk het eindsignaal en had Dakota een kleine maar voor hun kampioensillusies zware nederlaag geleden.

Zo wij later hebben vernomen tekende Dakota protest aan.

Matig spel

Lafama boekt 3-0 zege

O'stad. — De weinige bezoekers die Zatermiddag in het Wilhelminastadion de wedstrijd tussen Lafama en Estrella van Santa Cruz hebben bijgewoond, hebben twee maal drie kwartier een wedstrijd aanschouwd welke qua spel voor een A-klasser wel zeer matig was. De Lafama een 3—0 overwinning heeft weten te behalen was in hoofdzaak te wijten aan fouten in de Estrella en voorts aan het zwakke onsamenhangende spel der voorwaartsen. Lafama dat haar vorm tegen Dakota niet kon terugvinden speelde wat beter samen maar de afwerking der aanvallen was ook bij de Savonetanen slecht.

Aanvankelijk geleek het er op dat het publiek van een spannende wedstrijd zou genieten. Beide ploegen speelden een enthousiast spel en er werd aardig samengespeeld. Nauwelijks echter had Bareno de Lafamalinksbinnen het eerste doelpunt gemaakt of het spelpeil zakte danig. Er werd van beide kanten zeer slecht geplaatst en zeer waarschijnlijk ten gevolge van de drukkende hitte lag er een zekere loomheid over het spel.

Botafogos Jr. wint met flinke cijfers

Oranjestad. — De junioren van Botafogos hebben Zaterdagmiddag op het Aruba Jrs terrein korte metten gemaakt met de junioren van Dakota. In een wel wat eenzijdige strijd zagen zij kans het Dakota net tot vijf maal toe te doorboren. De Botafogos waren dan ook wel bijzonder goed op dreef. De 5 — 0 overwinning is zelfs niet eens geflatteerd te noemen.

In eigen „home" winnaar

Oranjestad. — De junioren van Jong Aruba hebben Zaterdagmiddag wederom getoond in eigen home zeer kwade tegenstanders te zijn. De Paradera Jrs die op de Noord op bezoek waren bonden daar op het Jong Aruba terrein tegen de junioren de strijd aan voor de juniorenklasse. Met 3—1 wonnen de Jong Arubanen en konden de Paraderanen met het achterlaten van de beide competitiepunten huiswaarts keren.

R.C.A. Jrs wint met 5—0

Oranjestad. — De R. C. N. Jrs van Tanki Leendert waren Zaterdagmiddag op bezoek te Solito waar zij op het R. C. A. terrein de strijd aanbonden tegen de R. C. A. Jrs. Na een sportieve strijd wonnen de R. C. Aers met 5 — 0.

Examens

Oranjestad. — Voor het **toelatingsexamen Middelbaar Technische School** in Nederland slaagden de volgende leerlingen:

Candelario Thiel; Charlie Pietersz en Benjamin Kelly. Afgewezen: geen.

Voor het examen **Sterkstroomhulpmonteur** van de Vereniging voor Electrotechnisch Vakonderwijs in Nederland zijn geslaagd:

F.H.B. Croes, J.M. Diaz, J.A. Jacobs, M.E. Tromp, A.J. Visser, R.L. Vijver. Afgewezen: geen.

Deze examens werden afgenomen in de Arubaanse Technische School.

Als zij zich eens vergissen.....

Sydney. — Zo zeer lijkt Joseph Gottwald, een uit Tsjechoslowakije geëmigreerde tegenwoordig Australische café-eigenaar op de ex-Russische diplomaat Petrov, die zoveel opzien heeft verwekt door zijn onthullingen en nu door de Sovjet-autoriteiten, waar ook ter werld, niet bepaald meer bemind wordt, dat hij, Joseph doodsbenauwd is voor deze Rus te worden gehouden. Want niet ten onrechte vreest hij, dat men nog wel eens een poging zal wagen van Russische zijde om Petrov het eeuwige zwijgen op te leggen. De heer Petrov wordt echter wel zorgvuldig bewaakt, maar Joseph Gottwald, die als twee druppels water op hem lijkt, heeft geen lijfwacht en stel je voor, dat ze zich eens vergissen, zegt Joseph zuchtend tegen iedere klant.

Straaljager neergestort

Leeuwarden. — Gisteren is bij het Friese dorp Tzum, vier kilometer ten Zuiden van Franeker een Gloster Meteor straaljager van de Kon. Luchtmacht neergestort. De piloot is om het leven gekomen.

Het toestel was afkomstig van Soesterberg en met drie andere op weg naar Leeuwarden. Door tot nu toe onbekende oorzaak viel het opeens uit de formatie weg en stortte neer in een weiland.

Affaire-John in de West Duitse Bondsdag

Socialisten stellen 3 September voor

Berlijn. — De Westduitse socialisten zullen een speciale zitting aanvragen van de Bondsdag op 3 September teneinde een bespreking te wijden aan de vlucht van de vroegere leider van de Westduitse veiligheidsdienst, dr Otto John.

Kanselier Adenauers christen-democraten en een andere coalitiepartij hebben reeds laten merken, dat ze voor een speciale bijeenkomst de voorkeur geven aan 6 of 7 September.

Democraten beschuldigen Eisenhower

N. York. — De voorzitter van het nationale comité der Amerikaanse democratische partij Stephen Mitchell, heeft verklaard, dat een van President Eisenhowers „naaste vrienden" belangen heeft in een onderneming, die door de President is aangewezen voor het bouwen van een atoomcentrale voor industriële doeleinden. Het bureau van Michell deelde later mee, dat de voorzitter gedoeld had op de oud-golfkampioen Bobby Jones.

Mitchell legde zijn verklaring af voor de Amerikaanse orde van advocaten, in antwoord op een uitdaging van de voorzitter van het nationale comité der republikeinse partij, Leonard Hall, om een geval van corruptie in de regering te noemen. Mitchell was van oordeel, dat de rol van Eisenhower in het geschil omtrent de atoomenergie „iets is, dat werkelijk een onderzoek behoeft". Volgens hem had de Dixon-Vates-onderneming, waarby Jones belangen heeft, de opdracht gekregen, hoewel twee andere maatschappijen voor bedragen, die resp. 90 en 140 millioen dollar lager waren, hadden ingeschreven.

Nelly is weer best

Londen. — Een inwoner van Birdham in Sussex heeft een electronische buffetjuffrouw, Nellie genaamd, geconstrueerd.

Zij kan hem in zijn tuin een biertje of een „softdrink' 'komen inschenken en verdwijnt dan weer gehoorzaam naar de keuken.

Nellie is namelijk een door radio bestuurd biervat met een inhoud van ongeveer 250 liter.

Kwestie Nieuw-Guinea

Australië wenst geen behandeling voor V.N.

Londen. Australië zal zich verzetten tegen plaatsing van de kwestie-Nieuw-Guinea op de agenda van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

Dit deelde de Australische minister van Buitenlandse Zaken, Casey mede. Australië is van oordeel, aldus Casey, dat de belangen van de inheemse bevolking van Nieuw-Guinea door het Nederlandse bestuur beter worden gediend dan onder Indonesisch bewind het geval zou zijn.

Volgens een Reuter- bericht uit New York zou Indonesië vanmiddag officieel het verzoek bij de Verenigde Naties indienen om zijn geschil met Nederland over Westelijk Nieuw-Guinea deze herfst door de Algemene Vergadering te laten behandelen.

In het Indonesisch verzoek wordt volgens een woordvoerder gevraagd de kwestie als aanvullend punt op de agenda te plaatsen. Hiervoor is een gewone meerderheid nodig van het aantal uitgebrachte stemmen.

Portret en gedenkboek voor Winston Churchill

Londen Tijdens een speciale bijeenkomst welke op 30 November in Westminster Hall wordt gehouden ter gelegenheid van de tachtigste verjaardag van de Britse EersteMinister, Sir Winston Churchill, zal de staatsman een portret en een gedenkboek worden aangeboden.

Het portret is een olieverfschilderij van de Premier door Graham Sutherland. Het zal worden overhandigd door de heer Attlee, leider van de Oppositie. Het boek zal worden aangeboden door de heer D. R. Grenfell, Labourlid voor het kiesdistrict Gower en „vader" van het Lagerhuis. Dit boek bevat alle handtekenningen van de Parlementsleden.

„Coup" aanstaande in Zuid-Vietnam?

Ook premier Ngo Dinh ontmoet verzet

Saigon. — Politieke waarnemers in Saigon zijn in Zuid- Vietnam niet alleen een groeiende oppositie van vaar te nemen tegen volgens United Press van mening, dat er ex-Keizer Bao Dai, maar ook tegen het bewind van de katholieke premier Ngo Dinh. Zij achten het zeer waarschijnlijk, dat er binnenkort een bloedeloze paleisrevolutie zal pladts grijpen, die de laatste herinneringen aan het vroegere keizerrijk uit de weg ruimt.

Ngo Dinh bekleedde in het oude keizerrijk Annam de hoge functie van groot-mandarijn.

Op het vliegveld Tan Son Nhoet landden om de acht minuten toestellen met Vietnamese militairen, leden van de nationale garde en katholieke militiemannen met hun gezinnen aan boord. Zij evacueerden uit het aan de communisten afgestane Noorden des lands.

In Marseille is de „Clément Ader" binnengelopen met 1500 leden van de Franse expeditionaire macht uit Indo-China aan boord.

Mevr. Maclean schrijft een brief

New York. — De 33-jarige echtgenote van de voormalige Britse diplomaat Donald Maclean, die samen met haar man en kinderen achter het IJzeren Gordijn verblijft, heeft via Parijs een brief geschreven naar haar moeder, mevrouw Melinda Dunbar, die thans in de Verenigde Staten woont. Maclean was destijds hoofd van de Amerikaanse afdeling op het Britse ministerie van buitenlandse zaken.

Op 5 Mei 1951 verdween hij in gezelschap van Guy Burgess, voormalig tweede secretaris op de Engelse ambassade in Washington. Macleans vrouw verdween met haar kinderen ruim twee jaar later, nl. op 11 September van het vorig jaar, toen zij „met vacantie" te Genève vertoefde. Volgens de „Daily Express" wordt in de brief van mevrouw Maclean met geen woord gerept over haar man.

Zeemansvrouwen brengen geschenken naar Ouwerkerk

(Van onze correspondent in Zeeland)

„Wij hebben het laatste jaar verschrikkelijk veel ondervonden, maar één ding is ons duidelijk geworden, namelijk dat het gezegde „vrienden in de nood honderd in een lood" geen waarheid inhoudt, want veel hulp is ons geboden en wordt ons nog steeds geboden. Dit wordt wel bewezen door de vriendengaven, welke ons thans worden overhandigd en waarvoor wij zeer, zeer erkentelijk zijn." Met een ontroerde stem sprak burgemeester J. Romeyn van Ouwerkerk in het Rampgebied deze woorden. Hij had een reden voor deze uitspraak, want zojuist was hem en zijn gemeentenaren een 200-tal pakketten overhandigd met velerlei handwerken. De inhoud van deze pakketten was vervaardigd door de vrouwen van zeevarenden van de Kon. Rotterdamsche Lloyd op initiatief van hetzelfde damescomité, dat indertijd met groot succes een geldinzameling ten behoeve van de radio-actie „Beurzen open, dijken dicht" onder de zeemansvrouwen heeft georganiseerd.

De zeemansvrouwen hebben thans allerlei handwerkproducten gemaakt voor de gezinnen van Ouwerkerk, het door de watersnood zo zwaar getroffen Zeeuwse dorp. De bedoeling van deze actie was gezamenlijk te zorgen dat tegen de tijd waarop in Ouwerkerk de huizen weer min of meer bewoonbaar zouden zijn in ieder gezin namens de zeemansvrouwen van de Lloyd een verrassing in de vorm van een of meer zelfgemaakte handwerken zou worden gebracht.

Dit initiatief vond weerklank, want na verloop van enige maanden waarin naar ruwe schatting in totaal zesduizend uur werd gehandwerkt, vervaardigden ongeveer 600 dames precies 453 handwerkproducten. Van al deze inzendingen werden, omdat Ouwerkerk bijna 200 gezinnen telt, ook 200 pakketten samengesteld, welke Vrijdag door de initiatiefneemsters in Ouwerkerk werden overhandigd.

In een klein nieuwgebouwd schooltje aan dit plein, vlak naast de woonwagen van burgemeester Romeyn — zijn tijdelijke woonplaats omdat zijn huis door de vloedstroom werd vernietigd — vond de overreiking van de pakketten plaats. Vrijwel alle huisvrouwen van Ouwerkerk waren hier bijeengekomen om de geschenken in ontvangst te nemen uit handen van mevrouw Roos-van Onlangs uit Wassenaar en te luisteren naar de speeches van burgemeester Romeyn en kapitein C. C. Goedewaagen, gezagvoerder van de „Willem Ruys" en commodore van de vloot van de Rotterdamse Lloyd. De burgemeestersvrouw kreeg het eerste pakket aangeboden.

De 7-jarige Helen van der Wiel, dochtertje van de gezagvoerder van de „Sarangan" en jongste medewerkster aan deze actie, overhandigde hierna aan mevrouw Romeyn een speciaal babypakket met het verzoek dit te willen bestemmen voor de eerste baby die na 30 Juli in Ouwerkerk zal worden geboren. Bij deze geschenken bleef het echter niet. Want de dames van het initiatiefcomité zullen bovendien gezamenlijk nog een klein gobelin wandtapijt maken waarop een symbolische voorstelling van de ramp te zien zal zijn.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Kokshoorn tel. 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur tot en met Zaterdag 28 Aug. 12.00 uur S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J.D., tel. 4445; b.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
H. C. Engelsman, Parallelweg, 25 tel. 4504

C.S.M.

Rederij:
C. L. Fangman tel. 0-5091

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 tel. 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

AGENDA

WEST-END: „Tico Tico no fubä" 19 en 21 uur.

STADSSCHOUWBURG: Piano-recital Wim Statius Muller 20.45 uur.

CINELANDIA: „The second chance" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Safari Drumms" 20 uur.

REX: „The Golden Blade" 20 uur.

ROYAL: „El Ruiseñor" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „The Eagle and the Hawk" 20 uur.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door **Zuster De Lannoy,** v. Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Popular,** Columbusstraat 15, tel. 1269; in **Otrabanda** door **Botica Brion,** Brionplein 29, tel. 3222.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade.
21.30 Buitenlands weekoverzicht.
19.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Gevarieerde muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.10 Sport Reportage.
20.15 Dansmuziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd Programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.00 Populair favorites
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.30 Programma van Kan
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Muziek
17.30 Heineken's biri, Wrokoman prisiri
17.45 Populaire melodieën
18.00 Hersengymnastiek.
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids.
19.30 Verzoekplaten voor luisteraars op de Antillen.
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Hoffmanns Vertellingen,
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Muziek en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Nederlandse orkesten.
19.00 Nieuws.
19.17 Met het Pierement op stap.
19.30 Nederlands Kroniek
19.40 Een kwartier met Willy Alberti.
19.55 Sport
20.10 Intermezzo.
20.30 Voor de West o. a. met e
20.23 Voor de West:
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.